تەكيەو خانەقاكانى باشوورى كوردستان لە كۆتاييەكانى سەردەمى عوسمانيدا

م.ی. خالد محمود کریم زانکوّی گهرمیان فاکه لتی پهروهرده

يوخته

له گه لا بالا و بوونه و می ته ریقه تی قادری و نه قشبه ندی له باشووری کوردستاندا، ته کیسه و خانه قاکان وه که ده زگایه کی ثاینی و خه لوه تگه یه ک بر ده رویش و سوفی و ثه نجامدانی سروته سوفیگه ریبه کان، به ره به ره له گه لینک مه لبه ند و شوینی ناوچه که دامه زران. و برای رو لی ثهم ده زگا ثاینییه وه ک شوینیک بسو سازدانی کوری زیکسرو ثیر شاد و خه تمه و سروته ثاینییه کانی تسر و رو له کولت و وری و کومه لایه تیبه که کوری دری که خوی له جیبه جینکردن و پاراستنی داب و نه ریته کومه لایه تیبه کاندا ده بینی ته وه کوه هاروه ها ببوو به پیداویستییه کی سیاسیش، له میانه ی شه و په یوه سته گیبه ئورگانیه یی له نیزوان سیاسه ت و سوفیگه ریدا هه بوو له سه رده می عوسمانیدا، هه روه ها له میانه ی راکیشان و مسو گه رکردنی مه یل و سوزی خه لکی ثاسایی بو سولتانه کان، له ویشه و په روسه دنه کردنی پایه کانی ده و له میاسه ی له به درده ستدایه ته رخانه بو قسه کردن له سه رده رکه و تن و په ره سه دندی گرنگترین ته کیه و خانه قاکان له باشووری کوردستان له کوتاییه کانی سه رده می عوسمانیدا و هه و لدان بو در خستنی دیارترین شیخه کانی و روونکردنه وی شه و رولا ه جزراو جورانه ی له و قوناغه دا گیراویانه.

يێشەكى

لهگهان کوتاییهاتنی دهسه الآتی ناوخویی میرایه تییه کوردییه کاندا (سوّران -۱۸۳۸ز، بادینان - ۱۸٤۲ز، بابان - ۱۸۵۰ز)، بوّشاییه کی سیاسی و سایکوّلوژی گهوره له باشهوری کوردستان هاته کایه وه، نهگهرچی سهرانی تهریقه ته سوّفیگهرییه کان له سهرده می دهسه الآتی میرایه تییه کاندا زیاتر پهیامهه الآگری رووه روّحیه کهی ناو فه زای عه شیره تی کوردبوون، به الام لهگهان نهمانی شهو دهسه الاته دا، به ره به ره به ره فه بو برّشاییه سیاسی و سایکوّلوژییه ی ناوچه کهیان پرکرده وه، که عوسمانییه کان نهیانتوانی چالاکانه پری بکه نه وه، به تاییه تیش له نیوه ی دووه می سهده ی نوّزده هه مهوه، که ته واوی ناوچه که به رایه ایّنی سوّفیگهرییه وه ته نراو له ناوه ندی شارو شاروّچکه و گهلیّك له گونده کانندا ته کیسه خانه قاکان، که دام و ده زگایه کی سهر به تهریقه ته کان بوون ده ستبه کاربوون، که سهرباری شهوی بوونه سهنته ری نیرشادو شویّنی سووته ناینی و سوّفیگهرییه کان، هه روه ها پولاین کی سیاسی و کوّمه الآیه تی و کوتمه الآیه تی سیاسی و کوّمه الآیه تی و کوتمه الآیه تی ناوچه که دا پیّکیه یتنابوو، نه نه بوانی شه میره کان، مه و بوّشاییه وه ده میانی میره کان له ناوچه که دا پیّکیه یتنابوو، نه بوونی سه رکرده یه کی دونیایی، که بتوانیّت شه و بوّشاییه ی ده سه الآته پریکاته وه، نه و بوّشاییه ی ده سه این و دونیایی خوّیان و ته کیه و خانه قاکانی ناو ده ای که دونیان ناوه دان کرده وه.

ئه م توژینه وه ی له به رده ستدایه ، هه ولیّکه بو تیشك خستنه سه ر میژووی ده رکه و تن و په ره سه ندنی ته کیم و خانه قاله باشوری کوردستان له کوتاییه کانی سه رده می عوسمانیدا. به قه د کیّشی شه و زانیاریانه شی که ده ستکه و توون ده رخستن و پیشاندانی ده رکه و تووترین شیخه کانی و روونکردنه وه ی مه که و روزله ئاینی و کومه لایمتی و فیرکاریانه ی که پیی هه نساون.

تویّژینهوه که به سهر سی تهوهردا دابه شکراوه، له تهوهری یه که مدا به کورتی تیسشك خراوه ته سهر بلاوبرونهوه ی ریّبازه سیّفگهرییه کان له باشووری کوردستان، به تایبه تیش هه دردوو تهریقه تی قادری و نه قشبه ندی. له تهوهری دووه میشدا هه ردوو چه مکی ته کیه و خانه قا خراونه ته به رباس و تویّژینه وه و به کورتی میّبژووی ده رکهوتن و بلاوبرونه وه یان خراونه ته پروو. هه رچی ته وه ری سیّیه میسشه تیایدا ئاماژه کراوه بی گرنگترین ته کیه و خانه قاکانی باشوری کوردستان و میّبژووی ده رکهوتن و ده رکهوتووترین شیخه کانی و نه و روّله جیاوازانه ی ته کیه و خانه قاکان گیّپاویانه. نه و په هه ندانه ش نه و سیّ ته وه ره هه ندانه ش نه و سیّ ته وه ره که یشتن به نامانجیّك، نه ویش

هه لاانه وهی دیدو یکی تری مید ووی ناوچه که مانه له پرزگاری عوسمانیدا، که پیستر تویزینه وه نه کادیمیه کان به شیروه یه کی پچر پچرو سه رپینی تیشکیان خستز ته سه ر. بر نهم مه به سته ش تویزینه وه که پشتی به چه ندین سه رچاوه و به موراو چری کوردی و عه ره بی و فارسی به ستووه، که له لیستی سه رچاوه و په راویزه کاندا ده ستنیشانکراون.

تهوهری یه کهم: بلاوبوونهوهی ریبازه سوفیگهرییه کان له باشووری کوردستان:-

پهیوهندی کوردو سرّفیزم پهیوهندییه کی دیّرینه، بهگویّرهی سهرچاوه میرّژووییه کان ریّبازه کانی سهرفیزم له کوردستاندا، ده گهریّتهوه برّ روّژگاریّک، که ریّبازه کانی تهریقهتی شازلی و نوربهخشی، که لقیّکی تهریقهتی خهلّوهتییه له کوردستاندا بوونیان ههبووه. روّلّی عارفانی کورد له دامهزراندن و پهرهپیّدانی ژمارهیه که تهریقهت دیارو بهرچاوه. تهریقهتی رهفاعی دامهزرینه رهکهی کوردیّك بووه بهناوی نهبوو وها تاجولعارفین (۲۰۱۱-۱۱۷۱)، که به کاکیش ناوبراوه، (۱۱ ههووها تهریقهتی قادری که دواتر قسهی لهبارهوه دهکهین، بهناوی شیّخ عهبدولقادری گهیلانی (۱۰۷۷-۱۱۲۱ز). (۲۰ به همان شیّره ریشهی تهریقهتی خهلّوهتیش ده چیّتهوه سهر عارفانی کوردو فارس و تورك. یه کیک له سوفییه خهلّوه تیمان شیّره پیشهی تهریقهتی خهلّوهتیش ده چیّتهوه سهر عارفانی کوردو فارس و تورك. یه کیک له گرنگی خهلّوه تیمانی دیمشق، که ناوی نه همد کوری حدریری (۱۳۲۸ مردووه) کورد بووه، هیبّلیّکی خملّوهتی بووه، مامرّستای عهبدوللا شهرقاوی بووه، که له سالانی (۱۷۷۳-۱۸۸۲ز)، که زاناو سیّوفییه خهلّوهتی بووه، مامرّستای عهبدوللا شهرقاوی بووه، که له سالانی (۱۷۹۳-۱۸۸۲ز) شیّخی نهزهه بوده شوفییه خهلّوهتیه کورده و و ههرّموونی سوفییه خهلّوهتیه کورده و و ههرّموونی کونترونی بهدهی عمره و زوّری پیّکهاته کومهلایه تیبهانی کومهلگهی کوردیان کردووه و ههرّموونی کونترونی بهدهره سهران بههادرا سهاندووه، نهوانیش تهریقهتی قادری و تهریقهتی نهقسهندییه.

۱ -تەرىقەتى قادرى:-

تهریقهتی قادری یه کیّکه له کوّنترین و گرنگترین تهریقهته سـۆفیگهرییهکانی جیهانی ئیـسلامی، بههوّی ئه و موّرکه جهماوهرییهی که ههیبووه، بهخیّرایی و بهشیّوهیه کی بهرفراون لهولاتانی روّژهه لاتی ناوه پاست بلاّوبوّته وه و مانه وهی خوّی له جیهانی ئیـسلامی پاراستووه. (ئ) ئه م تهریقه ته وه و پیّشتر هیّمامان بو کرد، ده گهریّته وه سهر شیخ عهبدولقادری گهیلانی، کوره کانی عهبدولعه زیزو عهبدول و زای، بیروباوه په کانی باوکیان وه رگیّپا بو سیسته میّکی کرده کی -تهریقه تیانه. (۱۵) پیّده چیّت تهریقه تی قادری له باشووری کوردستان له سهر دهستی نه وهی دوو برای سهیده وه به ناوی (موساو عیـسا)، که گوایه

روویان له شارهزوور کردووه و له بهرزنجه گیرساونه ته وه، له نیسوه ی یه که می سه ده ی سه ده ی نویه می کوچی کوچی کوچی (۱۵ز)دا بلاوکرابی ته وه. (۱۲ به گویره ی سه رچاوه میژووییه کان سه ی موسا به وه چاخ کویری کوچی دوایی کردووه، ساداتی نه هری و شیخانی تاله بانی لیده رچین ، ئیسدی زورینه ی شیخانی قادری کوردستان ده چنه وه سه رنه وه کانی سه ی عیسا، که هه نه دیك جار (قوتبلعارفین)یشی پینوتراوه. (۱۷ به گویره ی ئه دمونز، ته واوی شیخه کانی قادری، بیجگه له تاله بانییه کان، ده چنه وه سه ربابا ره سول ، که نه وه دی وه ی سه ید (عیسا)یه. به گویره ی توره مه ی خانه واده که شبابا ره سول دوانزه کورو نو کچی هه بووه ، له کوره کانی ته نها شه شیان جیپی په ویان هه لگرتووه و بوون به شیخ ، نه وانیش نه وه ی زوریان خستوته وه و چل و یوپیان به ته واوی ناوچه که دا فرید او و بلاوبوونه ته وه . (۱۸)

جيّى ئاماۋەيە، تەرىقەتى قادرى ھەتا سەرەتاكانى سەدەي نۆزدەھـەمىش، ھـەرە تەرىقـەتى زال و بالأدهست بوون له كوردستاندا و شيخه كانيان، چي ئهوانهي نههري و چي بهرزنجييه كان، ريبهري ئاينيي كاريگهر بوون. چهند هوكاريك له يشت ئهم زالبوون و بالأدهستييهوه بوون، لهوانه شيخهكاني گوايه بهرهگهز سهیدن و دهچنهوه سهر پیغهمبهر(د.خ)و کهس و کاری، همهروهها پیکهی خودی کهسایهتی شيخ عهبدولقادر، كه لهناو كورددا وهك يياو چاكيكى درهوشاوهو غهوس، و بهمهزنترين و ييرۆزترين عارف ناسراوه، هۆكارىكى تر ئەوەيە شىخەكانى بەرزنجە، بەرادەپەكى كەمترىش نەھرىيەكان، وەكو زاناو شیخ به ههموو کوردستاندا بلاوبوونه تهوه و له زور شوین نیشته جیبوون، زور جاریش بو خویان (ياخود خەليفەكانيان) كۆرى زيكرى حەفتانەي دەروپىشەكانيان بەرپوەبردووە، بەديوپكى تىردا لەنپو هۆگرەكانى ئەم تەرىقە دەروپشىيەدا دلسۆزو كاررايەرىنەرو راگەيەندەرى چاك ھەبوون، كە بوونـ هـۆي تەرزفرىدانى تەرىقەتەكە بەگشت گۆشەپەكى كوردستانداو ژمارەپەك تەكىنى ناوچەپيان دامەزرانىدو لقـە سهره کیپه کانی خانهواده کهی لیبنیشته جیبوون و سهریهرشتیان ده کرد . (۹) په کیکی تـر لـه هوکاره کـانی بالأدهستي و زالبووني شيخاني سهر به ريبازي قادري، بهتايبهتي لقي ساداتي بهرزنجه له باشووري كوردستان، هەلريستى دۆستانەي سولتانە عوسمانيەكان بوو لـ بەرامبـ اريان، هـ ار لـ كۆتايپـ كانى سهدهی ههژدهههمهوه، سولتان سهلیمی سیّیهم له سالنی (۱۷۹۲-۱۷۹۳ز)دا بهییّی فهرمانیّك خهرجی مزگەوتەكەي سەي تەھاي بەرزنجەي لە ئەستۆگرت. (۱۰۰ نيوبانگى ساداتى بەرزنجە لــە ســەردەمى كاكــه ئه همهدی شیخ (۱۷۹۳-۱۸۸۷ز) گهیشته لوتکه و موریدانی سینووری باشووری کوردستانی تيّيهراند، (۱۱) تهنانهت سهرنجي ههر يهك له سولتان عهبدولعهزيز (۱۸٦۱-۱۸۷۹ز)و سولتان عەبدولحەمىدى دووەم(١٨٧٦-٩٠٩ز)ى بۆلاي خۆي راكيشا.(١٢٠)

ئهم پیّگه تایبهتهی ساداتی بهرزنجه لای سولتانه کان دواجار کردنی بهخاوه ن نفوزیکی سیاسیش، نهك تهنها له ناوچهی سلیّمانی، بهلّکو له تهواوی ویلایهتی موسل دا، هاوکات لهگهل پهرهسهندنی نفوزی سیاسیانشدا، دوّخی ئابووریان بهشیّوه یه کی بهرچاو گهشهیکرد. چونکه سهرباری برپینهوهی بهخشش و مانگانهی تایبهت بر تهکیهو مزگهوته کانیان، ههروه ها چهندین گوندیشیان پیّبهخشرا، له سهرهتاکانی داهاتنی سیستمی تاپویشدا هاوشیّوهی شیّخ و ئاغاو دهسترویشتووه کانی تری ناوچه که، شیّخانی بهرزنجه زهوی زاری زوریان کری و لهسهر خوّیانیان تومارکرد، بهم جوّره ویّرای ههژموونه ئاینییه کهیان، بوونه خانهواده یه کی ئهروستوکراتیش. (۱۳) یهکیّك له رکابهره کانی ساداتی بهرزنجه له باشووری کوردستان، خانهوادهی شیّخانی تالهبانی بوو^(۱۱)، که شیّخ و موریده کانیان زیاتر کهوتبوونه ناوچه کانی کهرکوك و دهوروبهری. (۱۵) ههروه ها لقیّکی تری قادری له ناوچهی بادینان و ههولیّر بوو، که لهسهر دهستی شیّخ نورالدین بریفکانی، له نیوه یه کهمی سهده ی نوّزده ههمدا بهشیّوه یه که لهسهر دهستی شیّخ نورالدین بریفکانی، له نیوه یه کهمی سهده ی نوّزده ههمدا بهشیّوه یه که له به بوجاو بلاّوبووه وه. (۱۲)

۲ - تەرىقەتى نەقشبەندى: -

به و هزیه وه که سولتانه عوسمانییه کان سونی مه زهه ب بوون و شه ری به رده وامی سه فه وییه کانیان کردووه، نزیکایه تی و هاوسوزی له نیوان شیخه کانی نه قسبه ندی و ده سه لاتدارانی عوسمانی پهیدا

دەبينت، بەتاپيەتىش لـە سـەردەمى سـولتان سـەلىمى يەكـەم(١٥١٢-٢٥٥ز) و سـولتان سـولەيانى قانوونېدا(۱۵۲۰–۱۵۹۹ز)، که له ناوهنده کاني عوسمانېدا خانهقابان پـو مورپـدو سـوٚفېپه کاني ئـهم تەرىقەتە دامەزرانىدودە، (۲۰) ئىم يالىيىشتە دەسىملاتدارانى عوسمانى بىز تەرىقەتىمكان، بەتايبىەتىش نەقشبەندى درنىۋەي ھەبووە، بەجۆرىك وەك تىبىنىكراوە لە جارەكى كۆتايى سەدەي نۆزدەھەمىدا زۆرىنەي خانەقاكان لە ئەستەنبوولى پايتەختدا سەر بە تەرىقەتى نەقشبەندى بووه. (۲۱) بەلام رۆژگارى تەشەنەكردن و بالاوبوونەوەى بەرفراوانى تەرىقەتى نەقشبەندى لە كوردستان دەگەرىت موھ بى رۆزگارى دەركەوتنى مەولانا خالىدى شارەزوورى (١٧٧٧-١٨٢٦ز)، له پاش وەرگرتنى تەرىقەت لەسەر دەستى شاه عهبدوللای دههلهوی (۱۷٤٥-۱۸۲٤)و گهرانهوهی له هیندستان له سالی (۱۸۱۱ز)^(۲۲)، ئەرەبور كەرتە ژياندنەرەي ئەم تەرىقەتــە لــەنار خـاكى كوردســتاندار لــه مارەيــەكى كورتــدا(١٨١١-۱۸۲۰ز) بووه کیبهرکینی تهریقهتی قادری، و دهیان مهلای ئاپنی له شویننی جیاجیای ناوچه که بوونه خەلىفەي (لانى كەم حەفتا خەلىفەي يېگەياندووه)و بە ھەزاران مورىدو سۆفيان لـ دەور تەرىقەتەكـەي کۆکردەوه، (۲۳⁾ ياش دەرچوونيشى لە سلێمانى و كۆچكردن بۆ بەغداد (۱۸۲۰ز)و لەوێشەوە بــۆ ديمەشــق (۱۸۲۲ز) توانی بهشیروه یه کی باشتر سهریه رشتی بلاوبوونه وهی ته ریقه ته که ی بکات و له گروییکی ناوچهپیهوه بیکاته بزاڤیٚکی سهرانسهری له ولاتی عوسمانیدا. (۲٤) خهلیفهکانی له باشووری کوردستاندا به گورو تین و دلاگهرمییهوه دهستیان دایه بالاوکردنهوهی تهریقه ته کهی، ئهوه شی که له هه موو ئه وانیتر زیاتر هه دژموونیان پهیداکردو خانه قاکانیان بووه ناوه ندی (ئیرشاد) و ریبه رایه تی و بلاوکردنه وهی تەرىقەت، شىخ عوسمان سىراجەدىن ((١٧٨١-١٨٦٧ز) بوو لىه ناوچىدى ھەدورامان، ھەدودەھا شىيخ تاهیری نهقشبهندی له بامهرنی و شیخ تاجهدین بوو له بارزان. (۲۵)

تەوەرى دووەم/تەكىمو خانەقا

ئهگهرچی له ئهدهبیات و نوسین دهربارهی سوّنیگهریّتی، زوّر جار جیاوازی لهنیّوان ته کیه و خانهقادا ناکریّت، وهك ههلّگری یهك ماناو پههند لهپووی ده ستهواژهییهوه، و وهك شویّنی پهودانی خوداپهرستی پهیپهوانی تهریقهته کان ئاماژهیان بوّ ده کریّت. بهلاّم له کوردستاندا بهگشتی، موریدانی تهریقهتی قادری به دهرویّش، ئهو شویّنهشی تیا کوّدهبنهوه، به ته کیه ناسراوه. موریدانی نهقشبهندیش به سوّنی گردبوونهوهیان به خانهقا ناسراوه. لیّرهوه، بو تیّگهیشتن و ههلّشیّلانی زیاتری ههردوو ده ستهواژه که، له پووی زمان و چهمك و میژووی دهرکهوتنهوه، به باشم زانی بهجیا قسهیان لهسهر بکهم.

۱-تەكىە:

ته کیمه و شهیه کی ته م و مژاویه و پاقه ی جۆراوج قری بو کراوه. به گویره ی هه ندی سه رچاوه عوسمانییه کان له دوای هیر شه کانیان بر سهر پرق مه کانی پرق هی این به کارهیناوه و دواتر له شوینه کانی خهلوه تگانه ی پیش ده رکه و تنی نه وان هه بووه ، و شه ی (ته کیه) یان به کارهیناوه و دواتر له شوینه کانی دیکه بووه ته باو. و شه کهش له پرووی زمانه وانییه وه ده چیته وه سهر کرداری عه ره بی "وکأ-أتکأ"، که مانای پالدان به شوینینکه وه ده به خشینت. (۲۱) جینی ناماژه یه مانا تورکییه کهی ته کیه هه مان مانای پالدان به شوینینکه و ده به خشینت. پیده چیتیش پیشه ی دامه زراوه که ، به پیته وه سه ر شه و ته لا و تولله سه ربازیانه ی له گه لا ده سبی بینده چیتیش پیشه ی دامه زراوه که ، به به موجاهیده کانیان به پره بت (ربگ - رباگ) ده ناسرا، که مه به ست لینی، نه و قولله و قه لا یانه بوو، که بو موجاهیده کانیان بونیادده نا، نه وانه ی داکوکیان له دونیای نیسلام ده کرد. موجاهیده کان له ناو شه و قولله و قه لا یانه دانی به شان به شانی مه شقی سه ربازی و چادودیز یکردنی سنوور، له پروی پروحی و ناینیی شه وه په روود ده کران. (۲۲) ژماره ی په رباته کان، له سه رده می نه مه وی و عه باسیه کاندا زوّر بوون، له سه ده کرد ده کران رونانی دونیای نیسلامدا ده و سنوورانه ی نانارام و مه ترسی پرودانی جه نگی تیابوو، له گه لا سنووره کان بونیادده نران، به تایبه ته نه و سنوورانه ی نانارام و مه ترسی پرودانی جه نگی تیابوو، له گه لا دراوسیّکانی دونیای نیسلامدا. (۲۸)

جیّی ناماژهیه، بهشیّکی زوّری په هاویّشتنی عوسمانییه کان له قوناغی میرایه تی و قوناغه کانی دواتریدا، به ره و سنووره کانی روّمی روّژهه لاّت، به پالپشتی په پره وانی تهریقه ته کان، به تایبه ت ته ته ته کتاشیه و بوو. بو به رده وامی نه م پالپشتییه و راکیّشانی زیاتری ده رویّشه کانیان، میره عوسمانییه کان چه ندین ته کیسه و خه لوه تگه -یان بو دامه زراندن و زهوی زاری تازه فه تحکراویان به ناویانه وه تومارده کرد، (۲۹۱ دامه زراندنیشی له سه رفورم و شیّوازی قه لاّی بیزه نتیه کان بوو، که پیکها تبوو له بینایه کی لاکیّشه یی، لای هه رچوار گوشه که یه وه پایه ی چاودیّری بو داده نیرا، له ناویی شهوه هیوّلی بی په نجه دره و گوره پایه ی خودیّری بو داده نیرا، له ناویی شهور هیوّلی بی کومه لاّیه تی و مراون و ته رخانکراو بو چاره وی موجاهیده کان، به لاّم به هوّی و مرچه دخانی کومه لاّیه تی و مارای دو خهی نارامی و دابران له جه نگ و غه زه واته کان، وه زیفه ی جه نگی شهو په بت و خهلوه ته کیانه کوتایها تو نه وانه ی تیا ده مانه وه خوّیان به خویّندنی قورثان و زانسته ناینییه کان و زمانه وه سه رقالله کرد، پاشان بوون به شویّنی سوّنیگه ربی و کاری خواپه رستی. (۳۰۰ دواتریش دامه زراندنی ته کیه قوّناغ دوای قوّناغ ناوه ندی شارو شارو چکه کانیشی گرته وه به جوّریک تا هدره تاکانی سه ده ی شهوره و له و داده که و دوله و له هدره کانی عوسمانیدا چوارده ته کیه ی گهوره و له سه دوتاکانی سه ده ی شازه هم له ناوه ندی شاره گهوره کانی عوسمانیدا چوارده ته کیه ی گهوره و له سه دوتاکانی سه ده ی شازه ده که دوره و له

شارزچکه کانیشدا حه فتاو شه ش خه لوه تگه هه بووه . (۲۱) له سه ده کانی دواتریشدا له گه ل بره وسه ندنی ته ریمه ته ته ته ته نیسته می شارو شارزچکه کانی ژیر ده سه لاتی عوسمانیدا، به تایبه تیش له نه سته مبوولی پایته ختدا به شینوه یه کی به رچاو به رزده بینته وه . به تایبه تی که نامانجه ناینی و کومه لایه تی و کولتورییه کانی ته کیه کان (هه روه ها خانه قاکانیش)، له گه لا نامانج و دیدگاو باوه پی گشتی ده و له تی عوسمانی و سولتانه کانیدا کو و ته بابوو، هه در بویه وه ک ده بینین خه لکی به گشتی و والی و ده سه لا تدارانی عوسمانی به تایب ه تی به بایه خه و هاوپیان لی داوه ته وه بو دامه زراندن و نوزه نکردنه و هی کومه کیان کردووه و مالا و مولکیان له سه روه قف کردووه و که م و کورییه کانیان پرکرد و ته و ه

له باشووری کوردستانیشدا و ه کینیشتر هینمامان بوکرد، پاش تهرزفریدانی تهریقه تی قادری ژماره یه کی زوری ته کینی ناوچه یی دامه زران و کران به ناوه ندی گردبوونه و هی موریدانی ته ریقه ته که شیخان یا خود خه لیفه کانیان کوری زیکری حه فتانه ی ده روییشه کانیان تیا به ریوه ده برد. و ه کوزانراوه پهیپه وانی ته ریقه تی قادری، چی له ناو ته کیه کان و چی له ده ره وه یدا، زیکری به کومه ل و به ناشکرا جیبه جیده کهن، ده روییشه کانی قادری گهیشتن به یه زدان و ناسینی حه ق و حه قیقه تی سه فای روّح، له قیژه و هاوارو سه رراوه شان و خوشه کاندنه وه نه زانی، له مسونگه وه ده روییش له کوری زیکردا لای شیخی خوی ده فی نه داو به ناهه نگی تایبه ت و ته هلیله کردن و نه نجامدانی زیکری حه ق، هیدی هیدی سهر راده وه شینی تا گه رم نه بی، توند تر و خیرات رده بینت، تا ده که ویت ه حاله تی جه زیه و حالا لیهاتن و خود ایا چین. (۳۳)

بینای ته کیه له کوردستاندا و ه که مزگه و تیکی ناسایی وابووه، میحرابی تیدابوو، به لام به بی مینبه ر، به بوونی نالای سه و زو ته پل و ده ف و نه و که ره سته بپندانه ی له کوپری زیکردا به کاردین له مزگه و ته کیا ه مزگه و ته کان باش نوژه نکردنه و ه و اوانکردنیان ته کیه ی بو مزگه و ته کیاده کریته و ه در اوانکردنیان ته کیه ی بو زیاد کراوه و له یه ک کاتدا و ه ک مزگه و ت و ته کیه ناوزه د کراون، و ه ک مزگه و ت و ته کیه کاتدا و ه کیا که رکوک ه منافره د کراون، و ه کوپری یان بوخویان مالا بوون و که رکوک همندی له ته کیه کان له سه رشیوازو فورمی مالان درووست کراون، یان بوخویان مالا بون و خاوه نه کانیان پیش مردنیان داوایان کردووه تیایدا بنیژرین، دوات باش فراوانکردن و نوژه نکردوون.

٢ - خانه قا

خانهقا وشهیه کی لیّکدراوی فارسیه، ئهمیش راقه ی جیاوازی بیّ کراوه (خانگاه، خانه گاه، خانه گاه، خوانگاه)، زیاتریش پیّده چیّت له وشهی "خانگاه"وه وهرگیرابیّ، که به (شویّنی مانهوه یان مالیّ...هتد لیّکدراوه تهوه. له رووی ده سته واژه پیهوه ش، ئه و شویّنه په، که سوّفیان تیایدا پشووده ده ن و خوّیان به کاری خوداپه رستیه وه خهریکده کهن. (۳۵) ههندیّك پیّیانوایه له بنچینه دا مانای خوان یا ئه و شویّنه په، که پاشا شیوی تیاده خوات. دواتر به و مالانه و تراوه، که پاشاو میره دلّگه رمه کان بی و ناین بونیادیان ده نا. (۳۲) له م سونگه وه به شیّك له میژوونووسان ریشه ی ده به نه و سهر کرده و چالاکی ئاینی بودایی، ههروه ها مانی، له ئیّرانی کوّندا، گوایه له قوّناغ و سهرده مه جیاوازه کاندا گوّرانکاری به سهردا هاتووه و به زوّری ماهیه تی گوّراوه و له که لتووری سوّفیز مدا جیّگیربووه. (۳۷)

میّژووی دهرکهوتن و بلاّوبوونهوهی خانه قاله دونیای ئیسلامدا دهگهریّته وه بی سهده ی چواره می کوچی (ده یه می زاینی)، ههر له و کاته وه خانه قا وه ک شویّنیک بی و گوشه گیری (خه لوه تنشینی) شه و به شه له خه لکی که به خواپه رستییه وه سه رقالبوون و به سوّنی ناسران ده رکه و تووه، به گویّره ی هه ندی سه رچاوه، سه لاحه دینی نهیوبی یه که م که س بووه له ولاتی شام و میسردا خانه قای داهیّناوه، نیّوبراو بایه خی زوّری به زانایانی ناینی نیسلامی و خواناسان داوه و خانه قای بو کردونه ته وه و داهاتی جیّگیری له سه رود و داهاتی و خواناسان داوه و خانه قای بو کردونه ته وه و داهاتی جیّگیری له سه رود و داهاتی بایه خی کوردون. (۳۸)

لهگهلا دهرکهوتنی تهریقهتی نهقشبهندیدا وه که پیشتریش هینمامان بو کرد نزیکایهتی لهنیوان شیخهکان و دهسه لاتدارانی عوسمانیدا پهیدابووه، به تایبه تیش له سهرده می سولتان سهلیمی یه که هیخه کان و دهسه لاتدارانی عوسمانیدا پهیدابووه، به تایبه تیش له سهرده می سولتان سهلیمی یه که ها (۱۵۱۲-۲۵۱۲) و سولتان سوله یمانی قانوونی (۱۵۲۰-۲۵۱۲) که ههستان به کردنه وه ی چهندین خانه قا بو موریدو سوفییه کانی له ناوهنده کانی عوسمانیدا. پشتیوانی و به رگری له م جوره دامه زراوه یه لهلایه ن نوخبه ی ده سه لا تداری عوسمانییه وه به ره به ره به ربلاوتر ده بیت و پالپیشتی به رچاویان ده بیت مایه ی بونیادنانی خانه قای زیاترو ته نانه ت دابین کردنی بژیوی ژیانی شه و سوفیانه ی له و مهلبه نده دا ژیاون، به بلاوبوونه وه ی تهریقه تی خالیدیش له شهسته نبوولدا له کوتاییه کانی ده یه ی دووه می سه ده ی نزده هه م له لایه ن مورید و شوین که و توانی مه و لانا خالیده و مه نه به ره هه موو خانه قاکانی ته ریقه تی نوششبه ندی پیشووی له خوگرت، که له پاش سه ده ی شانزه یه م و حه قده یه مه وه له پایت ه ختی عوسمانیدا دامه زرابوون و توانیان پیکه وه کاریگه ری له سه رژیانی فه رهم نگی و سیاسی شیمپراتوریا جیبه یکلن. (۳۹)

بهتایبهت لهسهر کارو کردهوه ریفورمخوازه کان، له ماوه ی یه که مقوناغی ته نزیات دا له نیوان سالانی (۱۸۳۹ -۱۸۷۸ز). (۱۸۷۰ -۱۸۷۸ز).

پاش ژیاندنهوهی ئهم تهریقه ته لهناو خاکی کوردستان، لهلایهن مهولانا خالیدی نه شبه ندییهوه، له ماوه یه کی کورتدا دهیان مهلای ئاینی له شوینی جیاجیاوه بوونه خهلیفه ی و توانیان بناغه ی چهندین خانه قا لهناوچه که دا بونیادبنین و به هه زاره ها سوّفی و مورید له ده وری خوّیان کوّبکه نه وه.

خانهقایش وه ک ته کیه له ناوه وه له مزگه و تی گه اسایی ده چینت، به لام خانه قاکان له ته کیه کان ساده ترن، همر بویه زوربه ی کوری مه جلیسیان له مزگه و ته کاندا ده گرن، (۱۹ سیوفییه کانی نه قسشی عیرفان و گهیشتن به یه زدان له بیر کردنه وه و بینده نگیدا ده بیننه وه، خویان له هه راو هوری و هه لبه زین و خوراوه شاندن ده پاریزن. (۲۱ له م رووه وه مه ولانا خالید به شیوه یه کی راسته و خوکاریگه ری خوی له سه دید و بوچوون و هزری موریدو لایه نگرانی دانا، تا به و جوره له ته ریقه ت و سیوفییه تدا گورانی گی نوی نوی به دیه یننا، ئه م گورانه ش به جوانی له زیکرو ته هلیله ی عاریفانه ی له نیر خانه قاندا و هبه رچاوده که و ترث گراه ی پیده چیت به م هویه و بیت، که به شیکی گرنگی زانا ناودارو خوین موارو شاعیره کانی شه و روژگاره ی ناوچه که بوونه موریدی. به بروای تویژه ریک شه مه و ایکردووه ریژه ی خوینده و ارانی ته ریقه تی نه قسیه ندی له قادری زیات و به رزت بینت. (۱۹۵)

خانهقاکان ههروهها تهکیهکانیش، وهك له خوارهوه ئاماژهیان بی ده کهین، به ته اه جیگهیه ک نهبوون بو ئه خامدانی کوری زیکرو سروته دهروییشی و سیوفیگهرییهکان، به لکو زورجار رولایی دام و دهزگایه کی کومهلایه تی خیرخوازییان گیراوه و بوونه ته پهناگه بو سوفی و دهرویشی گوشهگیرو خهلاکی ههژارو کهم دهرامه ت و لیقه وماو، ههندیکی شیان رولای ناوه نیزکاری و زاناو نوسه رو شاعیری ناوداریان له خو گرتووه.

تهوهری سیّیهم: گرنگترین تهکیهو خانهقاکان له باشووری کوردستان:-

١ -تەكىمى تاللەبانى

ته کیمی تالامبانی له کهرکوك له سهرده می شیخ مه هموود زهنگه نه ، له سالی (۱۸۵ اك-۱۷٦٤ز) بونیاد نراوه . (۱۵۰ الله ۱۷۸۰ یی نیر و براو ، شیخ شه همهدی تاله بانی (۱۷۸۰ - ۱۸۵۱ز)) کوری هه ستاوه به فراوانکردنی ته کیم که له ثیر شاددا که سیکی لیها توو بووه و گه لیک مورید و مه نسووب له ناوچه جیاجیا کی عیراق و سوریا و تورکیا و ثیرانه و ه روویانتیکردووه . (۲۵۱ له سهرده می شیخ عه بدول همان (۱۷۹۷ - ۱۷۸۷ز) یشدا ، پاش شه و هی ناوو ناوبانگی گه یشتوه ته سولتان عه بدوله جیدی

یه که م (۱۸۳۹-۱۸۳۹ز)، فهرمانی ده رکردووه مزگهوتیک لهسه رشیوازی نوی بو ته کیه که بونیادبنریّت، به و هزیه شهوه ته کیه که له نوسراوه فهرمیه کاندا به مزگهوتی (مهجیدییه) ناسراوه. (۱۸۴۵ جیّی ئاماژهیه مهولهوی شاعیر له سالّی (۱۸۴۵ز)دا له کاتی دروستکردنی مزگهوته که دا سهردانی که رکوکی کردووه و (۱۸۹۵)

شیخ عهبدول وهمان و برای نهوه ی مورشید یکی به توانا بووه ، نه دیب و شاعیریش بووه ، نازناوی شیعری خالص بووه . بریه به شیخ عهبدول همانی خالص ناسراوه ، خاوه ن دیوانیکی شیعرییه ، که به ههردوو زمانی تورکی و فارسی له ژیر ناونیشانی (جژبه عشق) له سالی (۲۸٤ ک) له نهسته مبوول چاپکراوه . ههروه ها دهستنوسیکی تری هه یه به ناونیشانی (شرح مقدمه المپنوی) ، که به (شرح هه ژده به یت) ناسراوه . ته کیه که له روژگاری نه مشیخه دا بووه ته ناوه ندیکی زانستی ناینیی و چه ندین قوت ابی روویان تیکردووه . له وانه شیخ مه مود موفتی کوری شیخ عه بدوللای خرب انی و شیخ عومه رزیانه دینی بیاره (۲۹۹) و حاجی قادری کویی . (۱۹۰ ههروه ها شیخ ره زای تاله بانی شاعیر ، که کوری شیخ عهبدول وه مانی خالص خوی بووه ، خویندنه به راییه کانی له م ته کییه دا ته واوکردووه .

مهلا عهبدولکهریی موده پرس سهرده می شیخایه تی شیخ عهبدول په مها به به بده و وه سفده کات، ده لیّت: (ئهوه نده جیلوه ی خودایی ههبووه، ته کیه کهی بووه به بنکه بو دائیره ی ته کیه که ده رویشان، خویندنگاکه ی ده رمانخانه ی دل پیشان بووه و هوده کانی ته کیه مه لبه ندی پیاوان و ناوداران بوون و ههموو جوّره خوینده وارو زمانزانی تیاندا دانیشتوون و چانیان داوه). (۱۵) ههر له سهرده می شیخ عهبدول په هماندا ته کیه ی تالابانی ویّپای ئهوه ی هه ژموونی و کاریگهری خوّی به سهر شاری که رکوك و عهشیره ت و گونده کانی ده وروبه ریدا بلاو کردووه ته هه ژمونی و کاریگهری خوّی به سه وری ناوچه یی تیپه پراندوه و بووه ته سهرچاوه بو گهلیّك ته کیه ی ناوچه یی تر. به گویّره ی راپوّرته که ی خورشید پاشا له ناوه پراستی سه ده ی نوّزده همدا ئه م ته کیّیه لقی له خانه قین و حاجی قهره و عهلی ئاباد و قزل پوبات و دهرته ناوه پراستی سه ده ی نوّزده همدا ئه م ته کیّیه لقی له خانه قین و حاجی قهره و عهلی ئاباد و قزل پوبات و دهرته ناوه پراستی شده که نورون (۲۰) هموره ها ده دوره که درون ته کیه که براوه ته شاری به غداد ده ده که دروه ها و که له خواره و داده ده دوره که و تاکیه که براوه ته شاری به غداد .

پاش کوچی دوایی شیخ عهبدولره همان، کوره که یکه به شیخ عهای گهوره (۱۸۳۲-۱۹۱۱ز) ناسراوه، ته کیهی تاله بانی و لقه کانی به ریوه بردووه، نیوبراو دهستیکی بالای له ئیرشادو پیگهیاندنی دهرویشاندا ههبووه. ته کیه که ی ههمیشه پربووه له زانایانی ئاینی و موریدان و شوینیک بووه بو

چارهسهکردنی کیسشه کوّمهلایهتییهکان و نانپیدانی هه واران، (۱۵۰ شیخ عه الی گهوره له سالی (۱۳۰۳ ک- (۱۳۰۸ الی سهره کی ته کیه کهی له کهرکوك نوّژهنگردووه ته وه. (۲۵۱ همروها له سالی (۱۳۰۳ ک- (۱۸۸۸ ز)دا ته کیهی تاله بانی – لقی به غداد – یشی نوّژهنگردوّته وه، که له روّژگاری باوکیدا بونیا دنراوه. به تایبه تیش ته کیه که له شهوانی هه پنیدا ژماره یه کی زوّری مورید و مه نسوبان کوّری زیکریان تیا نه نجامداوه، بو نه وهی نهروخیّت به سهریاندا، به هاوکاری مه جمود حیلمی سهرژمیّری ویلایه تی به غداد نوژهنگراوه ته وه. جیّی ناماژه یه موته سهریفی مونته فیق – یّش، ماوه یه کی که م پییش مردنی له سالی نوژهنگراوه ته وه. بی ناماژه یه موته سهریفی مونته فیق – یّش، ماوه یه کی که م پییش که شکردووه. (۷۰۰ کاربه که مشانی و هه وه هاوه ها بیگومان نه مه شه پیگومان نه مه شه کیه پیشانده دات لای کاربه ده ستانی عوسمانی و هه وه هاکی به گشتی.

٢-تەكيەو مزگەوتى شيخ باقى

تهکیمو مزگموتی شیخ باقی، یهکیکه له تهکیمو مزگموته دیرینهکانی کهرکوک، بهگویره سهرچاوهیه میژووی دروستکردنی تهکیهکه دهگهریتهو بیز سالی (۱۲۷۱ك-۱۸۵۶) و لهلایه عهبدولباقی شیخ نیسسماعیل له گهره کی شاترلو بونیادنراوه، مزگهوتی تهکیهکهش له سالی عهبدولباقی شیخ نیسسماعیل له گهره کی شاترلو بونیادنراوه، مزگهوتی تهکیهکهش له سالی (۱۳۰۲ک-۱۸۸۶) ههممان شیخی نیسوبراو دایهزراندووه، پاش تهواوکردنی مزگهوتهکهش قوتابخانهیه کی ناینیی تیاکردوتهوه. (۱۳۰۸ه سالیامهی وهزارهتی مهعاریفی عوسمانی سالی (۱۳۱۷ک-۱۸۹۹) ناماژهی بو نهم قوتابخانه و دامهزرینه ره کهی کردووه، که (شیخ عهبدولباقی)یهو ژمارهی قوتابییهکانی لهو سالهدا به (۲) قوتابی دهستنیشانکردووه. (۱۹۰۱ه) پاش مردنی (شیخ باقی)یش، مهلا عمهدی مهزناوی و نهودکانی، که بنچینهیان ده گهرینتهوه بو ناوچهی پشدهر تهکیهکهو مزگهوتهکهیان بهریدوهبردووه. (۱۹۰۱ه) بهریدهبردوه که بنجینهیان ده گهرینتهوه بو ناوچهی پشدهر تهکیهکهو مزگهوتهکهیان یه بهریدهبردووه. (۱۳۰۱) بهگویره ی مهلا جهمیل روژبهیانی، مهلا محمهدی مهزناوی زاوای (شیخ باقی) بووه، میراتگری شیخی خوزووری. بهم بونهوه کهورتویه بهر هیرشی په خنمود نوانجی هاورینی. مهلا مهمودی مهزناوی به بهگیک بووه له مهلا گهوره کانی کهرکوک و شیخ پهزای شاعیری هاورینی. مهلا مهمودی برای، که یهکیک بووه له مهلا گهوره کانی که در زوو مرد وه گهر محمهدی برام نهویشی بهشیخ پهزای وتووه: (بهخودا شیخ باقی چاکی کرد زوو مرد وه گهر محمهدی برام نهویشی

کێ دیویه ئهی شیخ عملی مالی خمزوور بو زاوا؟ تو لم کوێ تهکیم لم کوێ بزنهگهری مهزناوا!(۱۱)

٣-تهكيهي شيخ موحيددين بهرزنجي

ئهم ته کیه ده کهویته ناوه پراستی گهره کی عاره بان، له پر وژئاوای قه لاتی شاری ههولیّر، له دهوروبه ری سالّی (۱۳۰۰ك-۱۸۸۲ز) بونیادنراوه (^{۱۲۱}) به گویّره ی مه لا عه به دولّلای زیّه وری شاعیر، ته کیه یه ی شیخ موحیّدین هه میشه ته کیه یه کی ئاوه دان و پ ده رویّشان بووه، خودی شیخ موحیّدینی شیخ موحیّدین شیخ موحیّدین و شیخ محمه د سالّح که سیّکی به سه خاوه ت و هه ژاردوّست بووه، ته کیه کهی شهوو پروّژ بو خرمه تی چین و تویّژه جیاوازه کانی خه لکی کراوه بووه، به تایبه تیش چینی هه ژار دوّحیه تی هه ژاردوّستانه ی شیّخی شه مه هو ته کیه ی به مه هو تراوه ده ربریوه:

جهنابی شیخ موحیددین له ههولیّر ئه کا رووت و فهقیران پوشتهو تیر. (۱۳) ٤-ته کمه ی بریفکانی

يه كيّكه له ته كيه ديرينه كاني بادينان، له لايهن شيخ شهمسهدين قوتب (١٥٨٨ -١٦٧٤ز)وه له گوندي بريفكان دامهزراوه. نيوبراو سهر به تهريقهتي خهلوهتي بووهو سالانه بر ئيرشادكردن له ناوچهي هه كارييه وه هاتووه بـ قر بادينـان. پـاش ئـهوهي وهك چـاكهخوازيك ناوبـانگي دهركـردو خـهلكيّكي زور رویتیکرد, به فهرمانیکی حاکمی ئامیدی له سالی (۱۹۲۰ز.) حهوت گوندی ناوچهکهی ییدراوه. (۱۴۰) شيخ نوره ديني بريفكاني (۱۷۸۸ - ۱۸۸۸ز) كه پهكيكه له نـهوهكاني شيخ شهمـسه دين، ياش ئـهوهي زياد له جاريك تەرىقەتى نەقشبەندىي لەسەر دەستى شيخە ناودارەكانى ناوچـەكە وەرگرتـووە، لەوانـە شيخ عەبدلوەھاب شوشى خەلىفەي مەولانا خالىدو شيخ نورەدىن محەممەد ھىنىدى. دواجار لىم سالنى (۱۸۱۲ز) لەسەر دەستى شيخ مەحمود عەبدولجەليل موسلا-ى تەرىقەتى قادرىش وەردەگريت. (^(٦٥) لـەو ساله بهدواوه بووهته ریبهری تهریقهتی قادری و له چیاکانی مزووریدا بزاقیکی ئیرشادی بهرفراوانی دەستىيكردووه. شيخى نيوبراو بۆ بلاوكردنهوهى تەرىقەتەكمى نەزم و ديسىلىنىكى تايبەتى دانا، خەلىفەكانى خۆى لە زۆر ناوچە جېگىركرد، تەنانەت لە شارى (موسل) بشدا، ئاكام مورىدىكى زۆر لە دهوری کۆبوونهوه.^(۱۱) بهجۆریّك تهكیهکهی ههمیشه ئاوهدان و پر موریدو میوان بووه، رۆژانه سهدان و له ههندي روزيشدا ههزار كهس نانيان تياخواردووه، ههر بۆيه خهالكانيكى زور سهرقالى خزمهتكردن بوون له ته کیه که دا، هه ندیک به هیننانی ئاو له کانیاوه کانه وه، هه ندیکی تر دارو دره ختیان له چیاکانه وه دههینا، کهسانیکیش کاریان تهنها نانکردن و چیشتلینان بوو.(۱۷۰ همه ژموونی ئاینی و روّحی شیخ نورهدین بهشیّوهیهك گهوره بوو، بوو بهجیّی بایهخی والبیه عوسمانیهكان، لهوانه عهلی یاشای وهزیری والی موسل بووه، که ئاماژه بز ئهوه ده کات، که پانزه گوندی به شیّوه ی مولّکانه کردوّه ته دیاری و بری ناردووه، به لام شیّخ ئهوه ی ره تکردووه ته وه . (۱۸)

پاش مردنی شیخ نورهدین نهوه کانی دریژهیاندا بهبلاّوکردنهوهی تهریقه تی قادری و له زوّریک له ناوچه کانی بادینان دا، لقی ته کیه بریفکانیان کردهوه. لهوانه شیخ محمه دی کوی عهبدوللا(۱۸۸۷ز.مردووه)ی برای، که بهمه بهستی ئیرشادو پهروهردهی ئاینی ته کیه ده فلای ده دو شدیخ محمه دعی ده و دامه زراند. و شیخ محمه دعیه یا تهتروشی (۱۹۰۰ز.مردووه)، که له ته کیهی شهتروش دا دهستبه کاربوو. ههروه ها شیخ عهبدولقه هار بریفکانی، که مورید و قوتابییه کی زوّری تهریقه ت له عهشیره ته کانی دوسکی و سلیقانی و زاخو و سندی و کلی پرمانی و تهنانه تعمشیره تی کویان له باکوری کوردستانه وه سهردانی ته کیه کهیان ده کرد له گوندی مهمانی ناوچه یادینان له گوندی بریفکان، شیخ نور محمه د بریفکان، شیخ عهبدولسه لام بارزانی و ژماره یه له سالی (۱۹۰۷ز)دا، له ته کیه کهی ناوچه ی بادینان، لهوانه عه شیره تی بهرواری و دوسکی و مزوری، کومه لایک داخوازی نه ته و بی یادینان نوسی و به بروسکه یه ک پهوانه ی بابیعالیان کرد له ئهستم مبول. (۲۰۰)

له تهکیهی بریفکانیدا قوتابخانه یه کی ئاینی هه بووه، که ته واوی شیخ و زاناکانی بریفکان و ده وروبهری ده رچووی ئه م قوتابخانه یه بوون، شیخ فاچل شوشی (سالی ۱۹۰۳ ز.مردووه)، یه کیک بووه له زاناو ماموستا ناوداره کانی، ماوه یه کی زوّر له سه رجه م بواره ئاینییه جیاجیاکاندا وانه ی وتوته و، یه کیک له زاناو ماموستا ناوداره کانی، ماوه یه کی زوّر له سه رجه م بواره ئاینییه جیاجیاکاندا وانه ی وتوته و، یه کیک له به رهه مه زانستییه کانی پوژگاری ئه م ماموستایه، کتیبی (رساله بنان البیان)ی ئه بوبه کری میر پوسته می بووه، که له سالی (۱۹۰۷ز.)دا گه ی کوری سه ید عه بدوللا، بو شیخ محمه د فاچل ی نوسیوه ته وه. (۱۷۰ جینی ئاماژه یه له م ته کیه دا کتیبخانه یه که هم بووه، که چه ندین ده ستنوسی ده گمه نی نوسیوه ته وه گرتووه، له وانه کومه له ده ستنوسیک که به زمانی تورکی له لایه ن زانایه کی ئاینی کورده وه نوسراوه ته وه که زانیاری گرنگی سه باره تا به پووداوه جوراو جوره کانی میرایه تی بادینان، له نیزوان سالانی (۱۹۸۹ - ۱۸۲۱) تیا تومارکردووه. (۲۲)

٥ -خانەقاي سەي ئەحمەد

یه کیّك بووه له خانه قا گهوره کانی گهره کی شاترلوی شاری کهرکوك، له سالّی (۱۲۷۵ك-۱۸۵۸ز)دا، به فهرمانی سولتّان عهبدولمهجیدی یه کهم (۱۸۳۹-۱۸۳۹ز)، بو بنه مالّه ی سهردار بونیاد نراوه، که دواتر به بنه مالّه ی خانه قا ناسراون (۷۳). به گویّره ی عهبدول وقیب یوسف، به گویّره ی

وهقفیّك، که میژووی (۷-۹-۱۸۲۰) لهسهر نوسراوه، ئیسماعیل پاشای نهوهی ئیسسماعیل پاشای یه کهم(۱۸۲۰–۱۲۱۳)ی بادینیی، که والی شارهزوور (۱۸۲۰–۱۸۲۱ز) بووه، ئهم خانهقایه ی بو شیخ قادری کوری سهی ئهمهدی سهردار دروستکردووه، ههروهها خانوویه کی جوان و گهورهشی بهرانبهر خانهقاکه بو دروستکردووه، خانهقاو خانووه کهو چهند مولکیّکی تریشی لهسهر شیخ عهبدولقادر وهقفکردووه.

بهگویزهی مهلا عهبدولّلای زیّدوهر، سهید نه همه که له سهره تاکانی سهده ی بیسته مهوه سهرپه رشتی خانه قاکه ی کردووه، هه میشه خوانی پر سه خاوه تی بو خهلکی جوّراوجور راخستبوو، وه ك دهلّیت: (له کهرکوکا جه نابی سهیید نه همه د له بو خدمه ت موهه بیایه وه کوو شیّر). (۵۷) هه روه ها سه ی نه همه دی خانه قا که سایه تیه کی کاریگه ربووه و له لایه ن کاربه ده ستانی عوسمانییه وه حسیّبی بو کراوه، نه میش له روداوه که ی سالّی (۷۰۹ز)ی نیّوان تالّه بانییه کان و عه شیره تی (گل) **دا ده رده که ویّت. پاش نه وه هی تالّه بانییه کان هه ژموونی خوّیان به سهر (بناری گل) دا سه پاندووه، گروپیّك له گله کان هه لّساون به سوتاندنی بیره نه و ته کانی ناوچه که، به م بوّنه وه دادگایه کی عوسمانی له که رکوك سزای له سیّداره دانی بوّ (محه مه د جان وه پس به گ)ی سهروّکی گل ده رکردووه، به لاّم سهید نه همه دی خانه قا هاوری له گله کان کردووه. (۲۲)

خانهقای سهید ته جمه دخانهقایه گی گهوره بووه و پانتاییه کی پان و پو پرو فراوانی داپر شیووه، که چهندین ههزار مهتر دهبوو، مزگهوتی خانهقاکه کهوتبووه ناوهندو به دهوریدا زیاتر له (۳۰-سی) ژووری ههبوو، دیوه خانی هاوینه و زستانه ی جیابوو، چهندین ژووری تر، که بر میوانی ناسراوو پیاوانی گهوره پر فهرش کرابوون، ههروه ها چهندین ژووری تیابوو بر مهلاو فهقی و سوفی و ته و خه لاکه هه ژارهی، که پر فهرش کرابوون، ههروه ها چهندین ژووری تیابوو بر مهلاو فهقی و سوفی و ته و خه لاکه هه ژارهی، که پر ووی له خانهقاکه ده کرد. مه لا عه لی حیکمه تی سیاه مهنسوری ماموستاو زانای قوتابخانه ی شه خانهقایه بووه له دوا دواییه کانی سهرده می عوسمانیدا. (۷۷) که ههریه ک له سهید ته جمه دی خانه قا، شیخ حه سه نی قهره چیزار، مه لا ته جمه د فه رقانی پر ژبهیانی، مه لا ناسیحی موده پیس و شیخ موسته فای شیخ ته بوبه کری نه قشبه ندی و ده یانی تر له سه رده ستی ته و تیجازه نامه می زانستی تاینیان له خانه قاکه دا و درگر تووه. (۸۸)

٦-خانەقاي تەريلە

سەرەتاكانى دامەزراندنى ئەم خانەقايە دەگەرىختەرە بىر سالىي (۲۷۲ك-۱۸۵۵ز)، كاتىنىك شىنخ عوسمان سىراجەدىن، كە لە يەكەمىن قوتابىيەكانى مەولانا خالىد بىورەر بىر ئىرشادكردن بەيـەكجارى گهراوهتهوه بر تهریلهو تیایدا نیشته جینبووه، (۲۹۰ خانه قای ته ویله له روزگاری شیخ عوسماندا ناربانگی همموو ههمورامان و دهوروبهری گرتهوه، مهلاو فه قی بر وهرگرتنی زانستی ئاینی و موریدو خه لکی تسر بر وه رورگرتنی تهریقه ت له زور لاوه رویان تیکردووه. (۲۸۰ پاشان شیخ محمه د به هائه دین (۱۸۱۸ بر ۱۸۷۲)ی کوره گهورهی، که له ئیرشاد کردندا جیگهی گرتووه ته وه، له کوتاییه کانی ژبانیدا ئه مخانه قانیه نایه نوژه و به رفراوان کردوته وه، چهند ژبوریکی بونیادناوه به جوّریک ئارامگای شیخی باوك خانه قایه نوژه و به رفراوان کردوته وه، نه خانه قاکه دا سی نوسراو یان سی تابلو ههیه، که میرووی بونیادنانی خانه قاکه و مزگهوته که یان بو روونده که نهوه، یه کیکیان له سهر تابلویه کی بهردیه و له سهر بونیادنانی خانه قاکه و مزگهوته که یان بو روونده که نهوه، یه کیکیان له سهر تابلویه کی بهردیه و له سهر دیواری ده رهوه ی مزگهوتی خانه قاکه یه بریتییه له پارچه هونراوه یه که میرووی سالی (۲۸۵ ک ۱۸۵۷ ک ۱۸۸۷) له دورگای سهره کی خانه قاکه دایه میروی بونیادنانه که له سهر تاجیکی ستوونی داریین نه خشکراوه و له نریك دورگای سهره کی خانه قاکه دایه میرودی بونیادنانه کهی دارین زور به وردی و جوانی (محه مید عه ای) ناویکی نوسراوی سیهه میشدا، که له سهر کوله که یه کیک بوده له دورتاشانه ی هاوری له گه تا کومه مد عه ای) ناویک نه نه شیخ به هائه دین له شاری (سنه)وه بانگهی شتی نه قشسازدا، له وانه (جان وه یس)و (شوکرالله)، که شیخ به هائه دین له شاری (سنه)وه بانگهی شتی کورون بو بونادنانی خانه قاکه (۲۸۵).

بهگویزهی عمبدولره قیب یوسف خانه قای ته ویله جوانترین خانه قاکانی کوردستانه و له هونه ری کورده واریدا وینه ی که مه، گومه زییه کهی سراجه دین که به هم و چوارلایدا خانه قاکه بونیا دنراوه، سه رنج راده کیشی و به شیخوه یه کی نمندازه یی و جوان دروستکراوه، زه خره فه و نه خش و نیگارو ناوینه به نه م گومه زه زور نایاب و جوان و ده گمه نه و ورده کاری زوری تیایه، چیوه که ی له ته خته دروستکراوه، به نه نه ندازه یه کی زور جوان له سه ر شیخوه ی نه ستیره یه له ناوه وه شوشه ی ره نگاو ره نگی بچووکی تابه (۸۳)

مەولەوى شاعیر یەكیك بووە لە موریدەكانى شیخ عوسان، پاشان بووەتە موریدى شیخ بەھائەدین-ى كورى شیخ عوسمان، خۆشەویستى ئەم بنەماللە شیخە لە زۆریك لە ھۆنراوەكانیدا رەنگیداوەتەوە. (۸۵)

بهگویزهی وهقفنامهیهک، که لای نهوهکانی بنهمالهٔ که پاریزراوه و شیخ بههائه دین لهدوا سالی ژیانیدا (۱۲۹۰ک-۱۸۷۲ز) بهدهستی خوّی نوسیویّتی، تیایدا زیاد له ده بیّستان و کیّلگهو ئاشیّکی ئاوو کانیاوی، له گونده کانی تهویّلهو بیاره و خوّشیار له شاره زوورو گوندی بالغ لهسه ر خانهقاکه و هقفکردووه، که ژمارهیه کی زوّری موریدو خویّندکاری ئاینی روویان تیّکردووه. (۲۸)

له پاش مردنی شیخ محممد بههائهدین، کوره گهوره کهی عملی حسامهدین (۱۸۹۲-۱۹۶۰ز) بووه بهجینگری و ریبهرایهتیکردنی خانهقاکه و چاودیرکردنی خهتم و تههلیلهی سیزفییهکان و موریدو مهنسوبانی تهریقهته کهی لهناوچه کهدا له ئهستزگرتووه، خانهقای تهویله له روزگاری ئهمدا بووه به میوانخانهی ههژاران و موریدان. (۱۹۱۷ و یوری شهری حهاری جهانی یه کهم (۱۹۱۵ میوانخانهی ههژاران و موریدان. (۱۹۱۸ ویرای شهرهش له ماوهی جهنگی جیهانی یه کهم (۱۹۱۸ بهده نگه و چوونی بانگهشه کردنی ده سه لاتدارانی عوسمانی بو جیهادو غهزاکردن دژ به سوپای رووسیا له بهده نگه و خورهه لاتی کوردستاندا، (۱۸۸۸ بهگویره ی سی. جی. ئه دموندز، شهم روزله سیاسیه ی شیخ عهای له سالانی دوای جهنگیش به ردوه امبووه و پیگه ی ئاینی خوی خستوته خزمه ت سه تامگیر کردنی نهزم و یاسا له ناوچه که دا. (۱۸۹۸)

جیّی ئاماژهیه خانهقای تهویّله جیّگهیه کی باش بووه بو خویندکاره ئاینییه کانی ناوچه که ، بهتایبه پیش ناموه به نام نهوه مه الا عهلی قزلّچی قوتا بخانهیه کی تیاکردوّتهوه. نهوه شی که ناستی زانستی بهرزی قوتابییه کانی نهم قوتا بخانه ده سهلیّنن، بوونی مه الا حامیدی بیّسارانی (۱۸۹۶ مردووه) شه دیب و شاعیرو زمانزان بووه، وه ک ماموّستایه که اله و قوتا بخانه دا. نیّوبراو شان به شانی کاری ماموّستایه تی نهو کتیّبی نهو کتیّبانه شی روونووس ده کرده وه که بو خوّی و قوتا بخانه که پیّویستبوون. ههروه ها ژمارهیه کتیّبی بایه خداریشی داناوه، لهوانه (شرح المپنوی)، که له سیّ بهرگدا به زمانی فارسی نوسیویّتی و (شرح ژات الشفا فی سیره المصگفی صل الله علیه و سلم). (۹۰ ههروه ها دانراوی (ریاچ المشتاقین)ی نوسیوه، که سهرچاوه یه کی کهم ویّنه ی ریّبازی نه قشبه ندییه له کوردستانداو تیایدا ژیانی کوّمه لیّکی زوّر له زانایان و ناودارانی کوردی نه و روّژگاره ی تیا نوسیوه ته وه. (۹۱) به دیویّکی تریشدا شهوه ی بایه خی که لتوری و ناودارانی کوردی نه و روّژگاره ی تیا نوسیوه ته وه و با به ندیوی پی په دیوی بایه خی که لتوری و نوسه ری ناوداره به م خانه قایه به رزراده گریّت، په یوه ستبوون و پابه ندیوی په دندین شاعیرو نوسه ری ناوداره به

شیخه کانی و ته ریقه ته که یه وه هوانه شاعیرو نه دیبی ناوداری کورد شیخ محه مه مه موی بالخی، هه روه ها شیخ مه مهودی کوردستانی (عارف کوردستانی) شاعیری به ناوبانگ و حاجی شیخ محه مه شایدت نه بی سنه یی شاعیرو هزشمه ند، که خاوه ن شه ش به رگی (گولشه نی مه عریفه ت) و حامیدی ئالیجانی و حاجی ئیسسماعیل مه ردوخی کاشته ری ... هتد. (۹۲) که نه مه شه به دیوی کدا نه وه پیسانده دات که شیخانی نه م خانه قایه له گه لا شاعیران و نه هلی عیلمدا دوست و نزیک بوون، به دیوه کهی تریشدا نه م خانه قایه بووه ته چه تریک بر کوکردنه وه ی گه لیک شاعیرو قه له م به ده ست و له گوشه گیری و ناموی نه و روژگاره دوور له عیلمه رزگاریک دووه ن.

٧-خانەقاي سارە

خانهقای بیاره و یّرِای روّله ئیرشادییه کهی، له روّژگاری شیّخ عومه ردا بووه ته ناوه ندیّکی فیرکاری زانسته ئاینییه کان و ژماره یه کی زوری قوتابی و فه قیّ له ناوچه جیاجیاکان رویانتیّکردووه، به جوّریّك قوتا بخانه کهی بووه ته نموونه یه کی بچووکی (جامع الازهر)و ناوبانگی به هه موو لایه کدا بلاّوبوّت هوه، (۱۳۱۷ خیّی ئاماژه یه سالنامه ی وه زاره تی مه عاریفی عوسمانی سالّی (۱۳۱۷ ك - ۱۸۹۹ز)، ئاماژه ی بو ئه م

قوتابخانه و ژماره ی قوتابییه کانی کردووه ، که له و ساله دا (۳۰) قوتابی بووه ، هه وه ها ناوی دامه زریّنه که شی به شیخ عومه و دهستنی شانکردووه . (۹۸) به گویّره ی تویّیژه ریّك ، نیّوبراو هه ولّیداوه باشترین زانا ئاینییه کانی ناوچه که بی قوتابخانه ی خانه قاکه ی بانگهیّ شتبکات و پالپیشتی مادی و مه عنه وی بو ماموّستاو قوتابییه کانی ده سته به ربکات . له قوّناغیّکی دواتری شدا یه کیّك له زانا خهلیفه کانی شیّخی نیّوبراو به ناوی مه لا عه بدولقادر مه لا عوسمانی کانی کوّیی (۱۹۱۹ زمردووه) ، که به مه دلای شیخی نیّوبراو به ناوه ، قوتابخانه ی خانه قاکه ی فراوانکردووه و به شی ناوخوّیی بیو به ماموّستاو قوتابیه کانی کردوّته و ، چونکه ژماره ی قوتابی و فه قیّکانی هه میشه له هه لکشاندا بووه ، مه به به خوریّك له پوژگاری نه و دا ژماره یان گهیشتوّته (۱۹۵) قوتابی ، که به نه زم و دیسپلینی ته واوه وه ناوسته ئاینییه کانیان خویّندووه . هه لقه ی خویّندن به هه موو قوّناغه کانیه و سه ره تایی و ناوه ندی و پیشکه و تو تا شه وانیّکی دره نگ به رده و ام بووه ، خویّندنی ناینی له م قوتا بخانه دا گهیشتوّته ناستیّکی پیشکه و تو موّدو شیّوازه باوه کهی خویّندنی تیپه پاندوه و سیمیناری زانستی کراوه ی تیا گیّردراوه ، که پیشکه و تو موّدو شیّوان له سه رکیّشه و بواره جوّراوجوّره کانی ناین کردووه . (۹۹) تاید با به شداربووان گفتر گویان له مه رکیّشه و بواره جوّراوجوّره کانی ناین کردووه . (۹۹)

شایهنی باسه شیّخ عومه ربی خزمه تکردنی موریدو ماموّستاو قوتابییه کان نانهواخانه یه کی له ناو خانه قاکه دا کردوّته وه، به شهو به روّژ نانی تیاکراوه، ته نانه تشیّخی نیّوبراو هه ندی جار به دهستی خوّی له و فرنه دا نانی کردووه و داویّتی به فه قیّ و سوّفییه کانی خانه قاکه. (۱۰۰۰) جیّی سه رنجه شیخی نیّدوبراو پیشنیاری هه ردوو ده ولّه تی عوسمانی و قاجاری سه باره ت به پیّدانی موجه و برینه وه ی خه رجی تاییه ت بو خانه قاکه ی ره تکردوّته وه و له وه لاّمی نامه یه کی دورو دریّدژی ناصره دین ی شای قاجاردا، که پیشنیاریکردو وه موجه و خه رجی خانه قاکه له نه ستوبگریّت ده لیّت:

ما ابروی فقرو قناعت نمی برریم

با پادشاه بگوئید که روزی مقراست (۱۰۱)

شیخ عومهری دامهزرینهری شهم خانهقایه، خوشنووسیکی باش و شاعیرو شهدیب و خاوهن پهخشانی بهرزه، هونراوهی بهزمانه کانی عهره بی و فارسی و کوردی به دوو شیوهی گورانی و سورانی ههیه، ههروه ها کهسیکی کتیب دوستبووه، کتیبخانه یه کی گهوره ی له خانهقاکه دا پیکهیناوه و کتیبی جوراوجوری له سهدان کتیبی نایاب و ههمه پهنگ جهراوجوری لهسهر وهقفکردووه، به جوریک شهم کتیبخانه دا به سهدان کتیبی نایاب و ههمه پهنگ ههبوون، لهوانه ته فسیری (بیچاوی)، که به خهتیکی زور جوان نوسرابووه، (توحفه ی ئیبنوله جهدر) شهرور به بوار بهرگدا، به خهتی مه لا حامیدی کاتیب، ههروه ها مه کتوباتی ئیمام په بانی و ...ه تد. (۱۰۲۰ جینی

ئاماژهیه ویّرای ئهوهی دهستی نهزان و ناحهزان گهیشتوته ئهم کتیّخانهیه و زوّریّك له کتیّبهكانی فهوتاون و پهرش و بلاّوكراونهتهوه، بهلاّم هیّشتا چهندین دهستنووسی گرنگ، كه تیا بهرههم هاتووه پاریّزراون، لهوانه (تقریب المرام فی شرح تهژیب الكلام)، كه له نوسینی عهبدولقادر سنهیی (سالّی ۱۸۸۷ مردووه)یه، له سالّی (۱۸۹۸ز.)دا لهلایهن عهبدوللا مهریوانی عهبدولره حیم كانی سانانی نوسراوه تهوه. (۱۰۳)

پاش مردنی شیخ عومهر، کوره کهی شیخ نهجهدین (۱۸۹۳-۱۹۹۹ز) له خانه قای بیاره دا

ثیرشادی کردووه، ئهمیش وه ک شیخی باوک خوشنووس و شاعیربووه، له ماوهی جهنگی جیهانی

هکهمدا، هاوشان به زاناو شیخانی نه قشبه ندی هه ورامان و موریده کانیان، پاش را گهیاندنی فه توای
غه زا دژ به سوپای روسی له روزهه لاتی کوردستان جهنگاوه. خودی شیخ نه جهه دین له گه لاکورو
براکانیدا سه رپه رشتیاری یه کیک له و قولانه ی کردووه که بو نه مه مه مه سازو ناماده کرابوو. (۱۰۴)

٨-خانەقاي مەولانا

ئهم خانهقایه لهلایهن مه همود پاشای بابانهوه، له سالتی (۱۲۳۰ك-۱۸۱۷ز.)، له سلینمانی بـ و مهولانا خالیـدی دامهزرینه و ریبازی نه قسبه ندی دایهزرانه و و و همالاین و دایه و بینداویستیه کانی خانه قاکه و مورید و و مورید و مورید و مهنسویه کانی. (۱۰۹)

 پاش کۆچی دوایی مهولانا خالید، شیخ ئه جمه د چووه بو شام، ئه وه بوو شیخ مه جمودی ساحیبی برای مهولانا خالید، پی و په سمی خه ته هو ئادابه کانی نه قشبه ندی و ئیرشادو ئاموژگاری و پینمایی موریدان و پیبازه که ی له خانه قاکه دا به پیوه بر دووه ، دوا به دوای ئه ویش، شیخ ئه جمه دی خه تیبی ههولیری، سه په په رشتی خانه قاکه ی کر دووه ، که له ولاتی شامه وه تایبه ت بو نه م مه به سته گه پاوه ته و سلینمانی. له سالی (۱۸۵۶ ک ۱۸۳۸ ز)وه ، له سهر داخوازی ئه جمه د پاشای میری بابان، شیخ عوسمان سیراجه دینی له هه و رامانه وه ها تووه بو سه رپه رشتیکردنی کاروباره کانی ئه م خانه قایه ، که تا سهره تاکانی نیوه ی دووه می سه ده ی نوزده هم به رده و ام بووه ، به ها تنیشی خانه قای مهولانا ئاوه دانی زیاتر به خووه ده بینی و خه لکیکی زورت پرووی تیک دووه . هم رچی شیخ ئه جمه دی هه ولیزیه ئه وا به هاوکاری عه بدولالا پاشای مامی ئه جمه د پاشای بابان ، لقیکی خانه قاکه ی له گوندی زه ردیاوای قه ره داغ کردووه ته و که وی دریژه ی به ئیرشاد کردن داوه . (۱۱۰۰)

وهك لـه شيعريّكى ساليمى شاعيردا (١٨٠٥-١٨٦٩ز) دهرده كـهوێ، خانـهقاى مـهولانا روّلّـى يانهيه كى ئهده بى گيّراوه، خودى سالم و هاورێ شاعيره كانى تـرى، چالاكى و كيّبـهركيّى شيعريان تيا ئه نجامداوه:

له عرصه ی ئه وجی عشقت بازی دل ههلسا له دهورانا بهبرقی پرتـوی حـسنــت پـهری سـوتا لـه گرانا

له روّژی امتحانا دیم بهرابهر روّیتی معشوق که مهر بهسته ی هنر هاتن به تیپی عشقبازانا له یه که لا (نالی و مشوی) له لایه (سالم و کوردی) له ههنگامه ی هنر گهرمی تکاجوبون له (مهولانا) له میدانی بلاغتدا به سواری مرکبی مچمون به کوردوی ههر یه که تازی صواری بوله (بابانا) که (نالی) ته وسنی گبعی به ترزی گهرم جستن بو بچه و گانی خرد گویی دانشی ده رکرد له میدانا که ره خشی گبعی رامی هاته سهر مقراچه که ی تعلیم رکابی پای بوسن سالم و مشوی له دورانا (۱۱۱)

وه که شیعره که دا دیاره له ناو خانه قاکه دا، پیشبر کی شیعرییه کان روّژیّکی دیاریکراویان هه بووه، که تیایدا شاعیران نه و روّژه یان وه ک تاقیکردنه وه یه کی شیعری بینیوه، بابه تی عیشق و خوّشه ویستی بابه تی دیاری نیّو نه و شیعرانه بووه که پیسکه شکراون. ره وانبیّژیش پیّوانه یه کی سه ره کی بووه بو هه لسه نگاندنی ده قه کان، دیارترین شاعیره کانیش، که به شداریان تیا کردووه، بریتیبوون له نالی،

سالم، کوردی و مهشوی، چالاکییه شیعرییه کانیش به بواریّکی روّشنبیری سهرده می میرایه تی بابان دانراوه.

خانهقای مهولانا به و روّله ئاینی و ئهده بییه وه وایکردبوو وه ک توّژه ریّنک ده نیّت: سلیّمانی ببیّت ه دره و شاوه ترین ئه لبومی کوردستانیّکی به وکوک، به هه موو فه رهه نگه جیاجیا و زاراوه کانییه وه ه دواجاریش له ناو ئه و فه رهه نگ و دیالیکت ه جوّراو جوّرانه وه دیالیکتی ناوه نجی، ئه وه ی نالی و هاوریّکانی شیعریان پیّده نوسی سه رهه لبدات. ویّرای ئه وه ی هه ر له م خانه قاوه و له ریّگه ی ئه و زانستخوازانه ی ده هاتنه خانه قاکه، فه رهه نگ و زانستی نویّی خانه قاکه ی مه ولانایان بردوّته وه بو ته واوی ناوچه کانی کوردستان و فیرخوازانی تریشیان پی په روه رده کردووه، ته نانه ته هه ندیّکی شیان بوونه ته رابه ری میللی و شوّرشگیرو دژی زولم و زوّرداری فه رمانی هواکان و هستاونه ته وه . (۱۱۲)

وهك له ناوه روّكی نامه یه كی شیّخ عومه ر زیائه دین (۱۸۳۹-۱۹۰۰)ی شیّخی خانه قای بیاره دا ده رده كه ویّت، كه بو سولتان عه بدو لحه میدی دووه م (۱۷۷۱-۱۹۰۹ز)ی نووسیوه، ده سه لاتدارانی عوسمانیی گونده وه قفكراوه كانی سه ر خانه قای مه ولانا خالید - یان راگرتوه، به بی تاماژه كردن بو هرّكاره كانی راگرتنی، وهك له نامه كه دا ها تووه:... خانه قاكه و خه للّكه له خوا ترس و خاوه ن فیكرو به سه بر شوكرو قورئان هه للّگره كه ی، ته ماشای ده ستی به خشنده كاران و چاوه ریّی مه رحه مه تی ره جمه تداران ده كه نی یان به گیّرانه وه ی شه و گوندانه ی بوره ته وه ، یان ته رخانكردنی داهاتیّك بو دانشتوانه كه ی ... (۱۳۳)

خانهقای مهولانا قوتابخانهیه کی ئاینی و کتیبخانهیه کی تیابووه، که له کوتاییه کانی سهده ی نوزده هم و له سهره تاکانی سهده ی بیسته مدا چهندین قوت ابی ئاینی تیایدا خویندوویانه و لینی سوودمه ندبوون. به گویره ی سالنامه ی وه زاره تی مه عاریفی عوسانی بو سالی (۱۳۱۷ ۱۳۹۵ ک ۱۸۹۹) خانه قای مهولانا، که له گهره کی (ده رگهزین) بووه، (۱۲ -دوانزه) قوت ابی هه بووه. (۱۲۱ له سالی (۱۹۲۳ ک ۱۹۲۳) له سالی (۱۹۲۳ ک ۱۹۲۳ ک ۱۹۲۳ ک ۱۹۲۳ که از زماره یان (۱۵ - پانزه) قوت ابی بووه و (مهلا موسا) ماموستایان بووه، (۱۹۱۰ له قوناغه کانی سهرده می عوسمانیدا خودی مه لا موسا، و دوای شهویش، شیخ عومه ری قهره اغی کتیبخانه که یان به ریوه بردووه. (۱۲۱)

جیّی ئاماژهیه، له سهرهتاکانی سالّی (۱۹۲۰ز.)دا، چوارده بازرگانی ناوداری خه لکی سلیّمانی، بری (۱۹۹۰) روپییهیان به مهبهستی نوّژهنکردنهوهی خانهقای مهولانا خرکردوّتهوه، حکومهتی شهو روّژگاره به بری (۱۰۰) روپیه بهشداری لهم پروّژهدا کردووه. (۱۱۷) مهگهرچی به لکّهیه که لهبهردهستدا

نییه سهباره ت به پهیوه ندی نیّوان بازرگانه کان و تهریقه تی خالیدی و خانه قاکه ی لهم شاره دا، به لاّم ئه و کوّمه ک و هاوکاریه نیسشانه ی نزیکایه تی نیّوان بازرگانه کان به گستنی و ته ریقه تیّکی ئاینی پیشانده دات.

۹-خانەقاي بامەرنى

خاندقای بامه پنی له لایه ن شیخ گاهر نه قسبه ندیی (۱۷۸۷-۱۸٤۲)، که له بناغه دا خه لکی ناوچه ی پیکان بووه، له نیوه ی یه که می سه ده ی نیزده هم دامه زراوه، نینوبراو له ناوچه ی هه کاری مه ولانا خالیدی بینیوه و ته مه مسسوکی پیوه کردووه و ته ریقه تی له سه ده ده ستی و درگرتووه. هه ر به پینمایی مه ولاناش پریشتووه بر شار و چکه ی موش و ده ستی کردووه به کاری ئیرشاد کردن، پاشان گه پراوه ته وه بر خانه قای ئامیندی. (۱۱۸۸ تا پرژگاری ده رکه و تنی ئیسماعیل پاشای میری بادینان له سالی گه پراوه ته وه خانه قای ئامیندی، له وانه پریکان و نیره و و به رواری بالا و به رواری خواروو و ناوچه کانی در سکی، له سه رکاری ئیرشاد کردن به رده وامبووه. به لام پاش ها تنی میر ئیسماعیل و له ژیر گوشارو هه پردشه کانی نهم میره دا ناچاربووه بروات بر گوندی بامه پنی و له وی بناغه ی نه مخانه قایه ی کوشارو هه پردشه وه ناچاربووه بروات بر موسل اله به رپر و شانه ی پرینمایی پرینمایی بینمایی بینمایی بو کراوه ته وه والی بو خوی که م و کورتی و پیداویستیه کانی خانه قاکه ی پرکردووه ته وه هه ندی زه وی زارو بینستانیی والی بو خوی دندان له سه روه و بواره کانی غیرشادی له به ردووه ته وه هه ندی زه وی زارو بینستانیی له ناوچه ی دندان له سه روه و بواره کانی غیرشادی له به ردوه ته و درد و درد و درد و درداره کانی غیرشادی له به ردووه ته و درد درد و درد

پاش شیخ گاهر، کوره کهی شیخ محمهد (۱۸۲۲-۱۸۹۰ز) له بهریدو مبردنی خانه قای بامه پنی و شهره موسل حیشدا جینگهی گزتز ته وه ایناندا له خانه قای بامه پنی ده مایه وه و له زستانی شدا ده چوو بو خانه قای موسل شیخ محمه د له ده رباری عوسمانییه وه نزیکبوه وه سه ردانی شه سته مبوولی کردووه و دوو سالیش تیایدا ماوه ته وه کاته ی سولتان عه بدوله جیدی یه کهم (۱۸۳۹-۱۸۲۱ز) مردووه و سولتان عه بدوله فی نزیز (۱۸۳۱-۱۸۲۱ز) هاتو ته سه رعه رشی عوسمانی له شه سته نبول بیشتریش وه که شیخیک هاوری له گهل نزیکهی (۱۰۰۰-هه زار) خزم و ده ست و پیوه ندو موریده کانیدا شان به شانی عوسمانی عوسمانی د ژبه روسیا به شداری جه نگی قرم (۱۸۵۶-۱۸۵۱ز)ی کردووه (۱۲۱۰)

شیخ بههائهدین(۱۸۵۶-۱۹۵۲ز) یه کیکی تر بووه له شیخه کانی خانه قای بامه پنی، پاش مردنی شیخی باوکی ههردوو خانه قای بامه پنی و موسل -ی به پیوبردووه، نیروبراو نیروبانگیکی ئاینی باشی ههبووه و ژماره یه کی زوّر له موردیدو مهنسوبی له کوردستان و ناوچه که دا ههبووه، خانه قاکه ی له

بامه پنی هه میشه پربووه له میوان و مورید، په ناگه یه کیش بوو بو خه لکی هه ژار، مه جلیسی شیخیش یانه یه ك بوو بو هه لقه زانستیه كان و یاد كردنه وه ی مه سه له ئاینییه كان، به دیویکی تریشدا شوینیك بووه بو لینكولینه وه له مه سه له گشتییه كان، به تاییه تیش كیشه كومه لایه تیبه كان، و پی كخستنی پهیوه ندییه كانی نیوان ئاغاو جوتیاره كان و هه ولدان بو چاره سه ركردنی كیشه كانی نیوانیان به گویره ی شه رع و سوننه ت. شیخ به هائه دین له سه رده می سولتان عه بدولحه میدی دووه مدا (۱۸۷۱ - ۱۹۹۸ز) سه ردانی ئه سته مبولی كردووه و له لایه ن ده رباری عوسانی و خودی سولتانه وه پیزی لینراوه و چه ندین گوند و مولکی پیه خشراوه . (۱۲۲۰) ئه و گوندانه ی له سه رخانه قاكه وه قفك راون بریتین له گونده كانی: هوره، هیل، چمی جو، افکی، بانصره، هوص، پیشمه و بنستان . (۱۲۳)

خانهقای بامه پرنی قوتا بخانه یه کی ئاینی تیابووه، به گویّره ی سالنامه ی وهزاره تی مه عاریفی عوسمانی له سالی (۲۱۷ اك - ۱۸۹۹ز) ژماره ی قوتابییه کانی (۱۵ - پانزه) قوتابی بووه (۱۲۱۰ یه کیّك له ماموّستاکانی له کوّتاییه کانی ده سه لاتی عوسمانی، که وانه ی تیا وتوّته وه، مه لا عه بدولّلای ئه تروشی (۱۹۱۹ز. مردووه) بووه، که نه وه ی مه لا یه حیای مزووری بووه (۱۲۵۰)

بهگویّرهی صدیق الدملوجی، شیّخه کانی خانه قای بامه پرنی (ته نها کاریان بو ئاین نه کردووه، به لاکو به لای پیّبه رایه تیکردندا بایانداوه ته وه و له ناوه نده کانی حکومه تدا نفوزی به هیّزیان پهیداکردووه، حکومه تیش پایه ی به رزده کردنه وه و له نفوزی نه وان سوودمه ندبوون بو چاره سه کردنی زوریّك له و کیّشه کارگیّرییانه ی بوّیان چاره سه رنه ده کرا). (۱۲۱ جیّی ناماژه یه به هوّی به شداریکردنی شیّخ به هائه دین و موریده کانی له شوّرشی (۱۵ -ی ته موزی سالی ۱۹۱۹ز.)دا، که دژ به ده سه لاتی نینگلیزی له ناوچه ی نامیّدی و ده وروبه ریدا به رپاکرا. له پوّژی (۳ ی نابی ۱۹۱۹ز.)دا، خانه قای بامه پنی له لایه ن سوپای نینگلیزه و ه نابلوقه دراو پاش بوّردومانکردنی سوتیّنرا، خودی شیخ به هائه دین ده ستبه سه رکراو په و ره وانه ی به ندیخانه ی موسل کراوه. (۱۲۷)

۱۰ -خانەقاي بارزان

خانهقای بارزان، شیخ عهبدوللای، ناسراو به (شیخ تاجهدین) دایمزراندووه، که مهولانا خالید له کاتی روّیشتنیدا بوّ نههری، به تیّپهرین بهناوچهی بارزاندا چاوی پیّکهوتووهو کردوویه تی به خهلیفه ی خوّی و ئیجازهی ثیرشادکردنی پیّداوه. (۱۲۸) زانیارییه کان سهباره ت به قوّناغی شیخ تاجهدین و رادهی دهسه لاّتی خانهقای بارزان لهبهرده ستدا نییه، ئهوهی لهبارهی ئهم قوّناغهوه دهزانریّت ههر ئهوهیه، که شیخ خانهقاکهی داناوه و کهوتووه ته پیّکهیّنانی ههندی شانهی سوّفیانه له بارزان. پیده چیّت شهم

خانه قایه له سهرده می شیخ عهبدول و همانی کوریدا ده سه لاتی راسته قینه ی پهیداکردبینت. (۱۲۹۰) قوناغی شیخایه تی عهبدول و همان دریژبووه، پیده چیت تا شه سته کانی سه ده ی نوزده هم درین و می کینشابیت، موریده کانی که له ناو چه ی بارزان و گونده کانی ده روبه ری بوون، کاریگه ربوون به رینماییه کانی، تا شه و راده ی ههندیکیان ده ستیان له به شیکی مولکه کانیان همه لگرتووه بو خانه قاکه ی. کاتیکیش کوچی دواییکرد، موریده کانی شیخ عهبدولسه لامی یه که می برای، که له و روزگاره دا له گوندی (ئاسته) شیرشادیده کرد قایلکرد بگه رینته و ه بو خانه قای بارزان، به هاتنه وه شی ته ریقه ته که زیاتر ته رزی فریداو موریدانی زوربوون. (۱۳۰۰)

پاش کوچی دوایی شیخ عهبدولسه لام له سالی (۱۸۷۲ز)، کوپه کهی شیخ محه مه د کاروباری شیخایه تی گرته دهست. له پروژگاری ئه مدا خانه قای بارزان بوه ته پشت و په ناگه بو زورلیکراوانی عه شیخایه تی گرته ده وربه ری له وانه عه شیره ته کانی زیباری، شیروانی، میزووری و دوله مه بری، (۱۳۱) به دیویکی تریشدا خانه قای بارزان له شکسته که ی شیخ عوبیدوللای نه هری و دوور خستنه وه ی خوی و کوپه کانی بو ناوچه ی حیجاز سوود مه ندبوو، نه و پرووداوه ده رفه تی گهوره بوونی له به دده م خانه قاکه دا کرده و ه، به تایبه تیش که خانه قای بارزان سه ر به خانه قای نه هری بوو، خودی شیخه کانی بارزانیش زانیاری ئاینی و ته ریقه تیان له وانه و ه و درگر تبوو. (۱۳۲)

کاتیکیش شیخ محهمد له سالنی (۱۹۰۳ز) مرد، کوره گهوره کهی شیخ عهبدولسه لامی دووهم جیگهی گرتهوه، نیوبراو قورسایی زیاتری به ناوه ندی شیخایه تی و خانه قای بارزان داو چالاکتری کرد، مهوهیش له میانهی نه نجامدانی کومه لیک چاکسازی ناینی و ده رکه و تنییه وه وه ک داکوکیکاریک له مافه سیاسی و کولتورییه کانی ناوچه که. (۱۳۳) دواجار نهم هه لویستانهی خستییه سه نگهری روبه پرووبوونه وه له گهل عوسمانییه کاندا، نه وه بوو دوای چهندین شهروپی کدادان و گفتوگی، سهره نجام به پیلانیک ده ستگیر کراو درایه ده ست ده سه لا تدارانی تورک، نه وانیش له ۱۶ – کانوونی یه کهمی سالنی (۱۹۱۶ز.) له موسل له سیداره یاندا. (۱۳۵۰)

پاش له سیندارهدانی شیخ عهبدولسه لامی دووه م، خانه قای بارزان که و ته ده ست شیخ مه لا عهبدول وهمانی نه وه ی شیخ عهبدول وهمانی یه که مین شیخه کانی بارزان، نیر و براو زوری ک له کاته کانی خوی به ئیرشاده وه به سهر ده برد. ئه وه بوو خانه قای بارزان جاریکی تر بوژایه وه و خه لکی زوری له ده وری کوبووه وه. بو دابینکردنی بژیوی ئه و مورید و مه نسوبانه ش که پروویان تیده کرد ده ستکرایه کوکردنه وه و دابینبکریت. یان هه مه و و کردن که دو و کوکردند و مه نسوبانه نه که که دو دابینبکریت. یان هه مه و در کات بو عه مباری خانه قاکه در که ده و روژگاره دا ده بوایه دادیم ناده که دادیم که دو و که دادیم کوکردند و که دادیم کوکردند و که که داد و روزگاره دا ده بوایه دادیم کوکرد دادیم کوکرد که دادیم کوکرد که دادیم کوکرد دادیم کوکرد که که داد و روزگاره دا ده بوایه که کوکرد که که که کوکرد که که کوکرد که که کوکرد کوک

موریدیّك دهبوو سالانه بریّكی داهاتی خوّی بخاته عهمباری خانهقاكهوه، كه بهزوّری گهنم، جوّ، نیسك، نوّك و میوهی وشككراوهیان دههیّنا لهگهل دار بوّ سوتاندن. بهشیّكی تری داهاتی خانهقا له زهوییه وهقفكراوهكانهوه سهرچاوهی دهگرت، كه سالانانه بهكریّ دهدران به جوتیارانی گوندهكه. كه له بهرامبهردا سیّیهكی بهرههمی سالانهی نهو زهویانهیان دهبهخشییه عهمباری خانهقاكه. (۱۳۵)

۱۱ - خانەقاي (شيخ ھيدايەتوللا) *

گهرهگی خانهقا له ههولیّر، ناوه کهی لهم خانهقایه وهرگرتووه. که له سالّی (۱۸۱۵ز)دا لهلایه ن شیخ هیدایهتولّلا وه دامهزراوه، که یه کیّك بووه له قوتابیه کانی مهولانا خاله دی نهقشبه ندی و راسته و خور گرتووه نه مهولانا وه وهرگرتووه. (۱۳۱۰) به گویّرهی (عه باس عهزاوی) پاش شهوهی میر محمه دی پاشای سوّران دهستی به سهر ههولیّردا گرتووه، سهرانی تهریقه ته کانی ناچار کردووه ده رس بلیّنه وه، شهوه شی کردوّته پیّش مهرج بوّ دریّژه دان به کاری ثیرشاد کردن. به و بوّنه وه شیخ هیدایه تی شیخی شهم خانه قا دهستی به ده رسوتنه وه کردووه و لهم بواره دا تواناو به هره کانی ده رکه و تووه، شهوه بو تا کوّتایی ژبانی به رده وام بووه له ده رس و تنه وه و شیرشاد کردن له م خانه قایه دا. (۱۳۷۰)

له پاش کۆچى دوايى شێخ هيدايەتوللا له سالّى (١٨٣٦ز.)دا، نهوهكانى قۆناغ لـه دواى قۆناغ، خانەقاكەو قوتابخانەكەيان بەرێوەبردووه، لەوانە: شێخ محەمەد سەعيدى كـورى، كـه بـه شـێخ محەمـەد سەعيد ئەربيلى ناسراوبووهو خەلافەتى له شێخ عەبدولغەفورى قوتابى مـەولانا خاليـدەوه وەرگرتـوه. پاش ئەويش شێخ عەبدولرە همانى كورى شێخ سەعيد، كە يەكێك بووه لـه زانا ناودارەكانى رۆژگارى خۆى جێگەى گرتووەتهوه، كە پاش مردنيى ھەر لە خانەقاكەدا نێژراوه. دوايين شێخى ئەم خانەقايە لـه سەددەمى عوسمانيدا، شێخ يەحيا بـووه، خانەقاكـەو قوتابخانەكـەى بـەرێوەبردووه، كـه ئـهميش پـاش مردنى لە تەنبىشت باوكيدا لە خانەقاكە نێژراوه (١٣٨)

جیّی ئاماژهیه سالنامهی وهزارهتی مه عاریفی عوسمانی سالّی (۱۲۱۷–۱۸۹۹ز)، ئاماژهی کردووه بی قوتابخانه ئاینییه که ی ناو ئه م خانه قایه، هه روه ها ئاماژهی بی شیخ هیدایه تولّلای دامه زرینه ری قوتابخانه که کردووه، ژمارهی قوتابییه کانیشی له و ساله دا به (۱۲) قوتابی دهستنیشانکردووه (۱۳۹).

ئه نحام

وهك برّمان روونبوویهوه ته کیهو خانهقان دام و دهزگاکهلیّکی روّحی بوون و روّژگاری دهرکهوتنیان له باشووری کوردستان ده گهریّتهوه بو پاش بلاّوبوونهوهی تهریقه شه سوّفیگهرییه کان (قادری و نه قشبه ندی)، به و پیّیه ش کهپهیرهوانی تهریقه ته کان زوّربوون، بوّیه له تیّکرای شارو شاروچکه کان و تهنانه تا له هه ندی له گونده کانیشدا ته کیه و خانه قا بونیا دنراون و کراون به چهقی کوّبوونه وه و جیّبه جیّکردنی نهرك و نهركانه ئاینی و سوّفیگهریه کان.

سهرباری روّل ماینی و سوفیگهرییه کهی، ته کیه و خانه قاکان هه روه ها روّلیّکی سیاسی و کومه لایّه تی و که لتووریشی گیّراوه. روّل هسیاسییه کهی خوّی له و نزیکایه تی و پهیوه ندییانه ده بینیّته وه که له نیّوان ده سه لاّتدارانی عوسمانی و شیّخانی ته ریقه ته کاندا هه بووه که زوّر جار ده سه لاّتدارانی عوسمانی و میره لوّکالییه کانی سه ربه و ده سه لاّته ، به شیّوه ی جوّراو جوّر کوّمه کیان کردوون و ته کیه و خانه قایان بو دامه زراندوون و زهوی و گوندیان له سهر وه قفکر دوون، هه روه ها زهوی و داهاتی تایبه تیان بو برپونه ته وه . به پروویه کی تریشدا شیّخان و موریده کانیان له کاتی ته نگانه و جه نگه کاندا بوون به پالپشتی سولتان و ده ولّه ته که ی هه دوه ها روّل ی سیاسی هه ندی له ته کیه خانه قاکان له دوادوای ده سه لاّتی عوسمانیدا په ره ده ستینی و ده بنه ناوه ندیک بو داکو کیکردنی له مافه کولتووری و کارگیریه ناو چه بیه کان.

روّله کوّمهلایّهتییه کهی ته کیه و خانه قانیش بریتییه له نزیککردنه وهی خه لکی له یه کترو چاره سه کردنی کیشه کوّمهلایّهتییه کان و لهخوّگرتن و نانپیّدانی هه ژاران، ههروه ها ناوه ندیّکیش بووه بوّ جیّبه جیّکردن و پاراستنی داب و نهریته کوّمه لایّهتییه سونه تییه کان و بلاوّکردنه وهی گیانی برایه تی و دوّستایه تی لهنیّوان خه لکیدا.

همرچی روّله کولتووری و روّشنبیرییه کهی ته کیه و خانه قاکانیشه، خوّی له و قوتا بخانه ئاینیانه دا ده بینیّته وه، که له ناو ته کیه و خانه قاکاندا همبوون و به سه دان شیّخ و زانای ئاینیی و شاعیر، هه دوه ها قوتابی ئاینییان له خوّگر تووه و تیایدا به روّحی سهرده مه که جوّش و پهروه رده کراون، له م رووه شه وه روّل ی به رچاویان له بلاّوکردنه وه ی خویّندن و پهره پیّدانی کولتوورو روّشنبیری سونه تیدا هه بووه له ناوچه که. به دیوی کی تردا به تاییه ت هه ندی له خانه قاکان، روّلی یانه ی نه ده بییان گیّراوه و کوّری شیعرو کیّب درکیّی شده بی وه یان سیمینارو گفتوگوی ئاینیان تیا نه نجام دراوه.

سهرجاوهو يهراويزهكان

(۱) جهعفهر عهلی رهسول، سوّفیزم و کاریگهری له بزوتنه وهی رزگاریخوازی نه ته وه یی کورددا ۱۸۸۰ -۱۹۲۵ (سلیّمانی ۲۰۰۸)، ۲۷۱.

به گویره ی ههندی سهرچاوه، أبو الوفا تاج العارفین دامهزرینه ری تهریقه تی ریفاعی نییه، به لکو شیخ نه همه دی ریفاعی (م ۱۸۸۲ز) دامهزرینه ره. ریفاعیه کان نه بو لوه فا به پیروز ده زانن و پیّیان وایه نه و مژده ی ده رکهوتنی شیّخ نه همه دی ریفاعی راگهیاندووه (بروانه: الرافعی: سواد العینین فی مناقب الغیوپ أبی العلمین، (القیاهره ۱۳۰۱)، ص ۱۹ شامیاژه ش بیو نه وه ده کری که له و زنجیره سوفیگه ریبانه ی ته رقه تی ریفاعی پیّیوه پابه نیده زنجیره ی وه فائییه. Terminghaam: The

- (۲) کورد له ئینسایکلزپیدیای ئیسلامدا، و: حهمه کهریم عارف، چ۱، (سلیمانی ۲۰۱۰)، ل ۲۱۷، رهشاد میران، رهوشی ئاینی و نهتهوهیی له کوردستاندا، چ۲، (ههولیر ۲۰۰۰)، ۵۸
 - (٣) حهعفهر عهلی، سهرچاوهی پیشوو، ل ٤٢.
- (٤) أحمد يشار أوجاق، الحياة الدينية و الفكرية، ضمن كتاب: الدولة العثمانية تاريخ وحضارة، الجلد الثانى، اشراف و تقديم، أكمل الدين احسان أوغلو، ت: صالح سعداوى، ط٢, (اساتنبول ٢٠١١)، ص ١٨٤.
- (۵) حەيدەر لەشكرى، لـه شـەرىعەتەوە بـۆ حەقىقـەت (سـەرھەلدانى سـۆفىگەرى لـه پانتـاى كوردىدا)، (ھەولىر ۲۰۱۳)، ۳۷۳،
- (٦) عماد عبدالسلام رؤوف، دراسات وثائقية في تأريخ الكرد الحديث و حضارتهم، (دمشق ٢٠١٢)، ص ص ٣٦٦ و ٣٦٦.
- (۷) یه کیّك له خانهواده ی شیّخه ناوداره کانی کوردستان، که (ساداتی نههری)ن، خوّیان به نهوه ی شیّخ عهبدولقادر ده زانن، ئهویش له ریّگه ی شیّخ عهبدولعه زیزی کورپیهوه. بوّ زیاتر بروانه: مارتن فان بروّنهسن، ئاغاو شیّخ و دهولهت، و: کوردوّ عهلی، ب۲، (سلیّمانی ۲۰۰۸)، ۱۳۳۵.

کوردستان و له گوندی قازانقایه جیدگیربووه و دهستی داوه ته ئیرشاد، ئهمه ش له کوتایی سه ده ی یازده ی کوچی و سه ره تاکانی سه ده ی دوازده ی کوچیدابووه. بروانه: ئیبراهیم ئه جمه د شوان، سوفیگه ری (شیعری ئاینی سوفیگه ری له شیعره کوردییه کانی مه حویدا،، (هه ولیّر ۲۰۰۱)، ل۷٤.

- (۹) مارتن فان برونهسن، سهرچاوهی پیشوو، ل ل ۱۳۷-۱۳۸.
 - (١٠) سي.جي. أدموندز، المصدر السابق، ص٧١.
- (۱۱) ق.ف. مینورسکی، الاکراد ملاحظات وانطباعات، ت: معروف خزندار، (بغداد ۱۹۲۸)، ص۵۱.
- (۱۲) خالید میه همود کیه ریم، ده و لیه تی عوسمانی و عه شیره ته کورده کیان لیه کوردستانی باشوور (۱۸۲۹-۱۹۱۶)، (سلیمانی ۲۰۱۲)، ۱۲۱۱.
- (۱۳) عثمان على، دراسات فى الحركة الكوردية المعاصرة(۱۸۳۳-۱۹٤٦)، دراسة تاريخية وثائقية (اربيل ۲۰۰۳)، مراسة تاريخية
- (۱٤) ی. ئــی. قاســیلیهقا، کوردســتانی خــوارووی روّژهــهلاّت، و: رهشــاد مــیران، (هــهولیّر ۲۲۰)، ۲۲۱).
- (۱۵) بروانه: میخه رئی.بی. سوّن، چهند سه رنجیّك ده رباره ی هوّزه کانی کوردستانی خواروو، و: نهجاتی عهبدولان، (سلیّمانی ۲۰۰۷)، ل ل ۸۷-۸۸.
- (۱۹) كاميران عبدالصمد احمد الدوسكى، بهدينان فى اواخر العهد العثمانى (۱۸۷٦-۱۹۱٤)، (۱۹۱۸-۱۹۷۲)، ص۳۰۸.
- (۱۷) ریبازی سوفیگهری نه قشبه ندی خالیدی (مه و لانا خالید و ته ریقه تی خالیدی)، ب۲، و: هه لاکه و ت حه کیم، (هه و لیر ۲۰۰۹)، ل ۱۵ د. ته ریقه تی خه واجه کان دامه زرینه ره که ی عه به دو لخالق غود جه وانی بوو، که له گوندی غود جه وانی له باکووری روز تا وای بوخارا له دایک به وه و له ساللی (۲۲۲ ز.) کوچی دوایی کردووه. نیز و براو سوفی خواجه یوسفی هه مه دانی به و، پاشان بوخوی ته ریقه تی داده مزرینی که دواجار به ناوی خه واجه کانه وه ده ناسریت و هه شت بناغه داده نی بو ته ته ریقه ته که ی باشان ده بنه بنچینه ی نه قشبه ندی. بروانه: هه مان سه رچاوه، ل ۱٤ د.
- (۱۸) جرجیس فتح الله، مبحپان علی هامش پوره الشیخ عبیدالله النهری، گ۲، (ههولیّر ۲۰۰۱)، ص۱۲۹.

- (۱۹) محهمه حهمه باقی، مهولانا خالید، روناکبیریکی نوی بو سهردهمیکی نوی، له چواچیوه کتیبی: مهولانا خالید موسافیره بی نیشتمانه که، ئاماده کردنی: علی عهبدوللا و حهبیب محهمه دهرویش، (سلیمانی ۲۰۱۲)، ل۷۷.
 - (٢٠) أحمد يشار أوجاق، المصدر السابق، ص ١٨٦.
- (۲۱) جان ل. اسپوزیتو، دایره المعارف جهان نوین و اسلام، ت: حسن گارمی، محمد دشتی و مهدی دشتی، (۲۰)، (تهران ۱۳۸۸)، ص۲۰.
- (۲۲) بر زانیاری زیاترله سهر ژیانی مهولانا خالید و سهفهره کهی بو هیند ستان و وهرگرتنی تهریقه ت بروانه: نهمیر وهزیری، نه قشبه ندی له کوردستان، و: عهلی میرزا عارف ههورامی، (سلیمانی ۲۰۱۳)، ل ۲۳۱–۲۵۰. ههروه ها: نامه عهره بییه کانی مهولانا خالیدی نه قشبه ندی، وهرگینران و لیکدانه وهی: نیبراهیم فه تاح، (ههولیّر ۲۰۰۹)، ل ۲۰۱–۳۷.
- (۲۳) بهبروای زوربه ی نه قسبه ندییه کان شه و پهل و پوهاویستنه خیرایه ی ته ریقه ته کهیان هو کاره که ی ده گهریته و بسور پته وی بساوه پی عیرفانانهان و بهرزیی و نموونه بالایی پهووشتی شیخه کانیان. به لام به بروای مارتین قان برونه سن ته ریقه تی نه قسبه ندی له پرووی په یکه رو شیراززه ی پیکخستنییه وه له ته ریقه تی قادری تو کمه ترو ناماده ترو له بار تربووه بو گه شه کردنیکی سه ربه خود. بو زیاتر له م باره وه بروانه: مارتین قان برونه سن، سه رچاوه ی پیشوو، ل ل ۱۵۸ ۱۵۸. هه روه ها: پیبازی سوفیگه ری نه قشبه ندی خالیدی، سه رچاوه ی پیشوو، ل ل ۱۵۸ ۱۵۸.
- (۲٤) ئارام عەلى سەعىد، ئامادەيى تەرىقەتى مەولانا خالىد لە شۆرشى شىخ عوبىدوللاى نەھرى، لە چوارچىوەى كتىبى: مەولانا خالىد موسافىرە بى نىشتمانەكە، ل١٠٦٨.
 - (٢٥) له لاپهره که کانی دادیت قسه لهسهر شیخ و خانه قاکانیان ده کهین.
 - (۲٦) محسن کیانی، تاریخی خانقاه در ایران، ض۳، (تهران ۱۳۸۹)، ل۱۰۶۰.
- (۲۷) احمد ابو زید، عمائر انفردت بها الحضارة الاسلامیة، مجلة (الوعی الاسلامی)، الکویت، (۲۷) ص ۲۸.
- (۲۸) عبدالرزاق احمد وادی، وقف الربط والخوانق و الزوایا فی بلاد الشام، مجلة (سر من رأی)، (عدد ۳۹ لسنة ۲۰۱۳)، ص۳۰.
- (۲۹) بۆ زانيارى زياتر لەم رووەوە بروانه: أحمد يىشار أوجاق، المصدر السابق، ص ص١٧٣- ١٨١.

- (٣٠) عبدالرزاق احمد وادى، المصدر السابق، ص٣١.
 - (٣١) أحمد يشار أوجاق، المصدر السابق، ص١٨١.
- (٣٢) حميد محمد حسن الدراجي، الربط والتكايا البغدادية في الفترة العثمانية، اطروحة دكتوراه غيرمنشورة، كلية الاداب، جامعة بغداد، ١٩٩٦، ص١٨٩.
- (۳۳) محه مده صالح ئیبراهیمی محه مدی (شه پوّل)، ژیناوه ری زانایانی کورد له جیهانی ئیسلامه تی یان گه نجینه ی فه رهه نگ و زانست، (تهران ۱۳۱۶)، ص ۱۵۰.
 - (۳٤) مارتن فان برونهسن، سهرچاوهی پیشوو، ل ۱٦٤.
 - (٣٥) محسن کياني، سهرچاوهي پيٽسوو، چ٣، ل٥٥.
- (٣٦) مصطفى جواد، الربط واثرها فى الثقافة البغدادية، مجلة (سومر)، (مجلد ١٠، بغداد ١٠)، ص ص ٣٣٠-٢٣٤.
 - (۳۷) جان ل. اسیوزیتو، سهرچاوهی پیشوو، ص۱۹.
 - (٣٨) بروانه: عبدالرزاق احمد وادى، المصدر السابق، ص٣٢.

وهقف له شهرعدا بریتییه له راگرتنی مالیّك، که قازانجی لیّبکهویّتهوهو خهرجکردنی شهو قازانجه بو مهبهستیّکی شهرعی. ثیدی شهو مالّه زهوی زاربیّت، یان باخ و بیّستان، یان هه و مولّکیّکی تر. به لگهو ده لیلی وهقف له شهرعدا بریتییه لهم ثایه ته (لین تنالو البر حتی تنفقوا مما تجبون)(یّل عمران:۹۲)، ههروهها شهم فهرمودیهی پیّغهمبهر(د.خ) که فهرموویه تی (اژا مات ابن ادم انقگع عمله الا پلاپ: صدقه جاریه او علم ینتفع به، او ولد صالح یدعو له). صحیح مسلم (رقم الحدیپ۱۹۳۱)، تحقیق: محمد فزاد عبدالباقی، دار أحیاو التراپ العربی، (بیروت، بلا تاریخ گبع)، ص۳۲۰.

- (۳۹) تیری زهرکون، بالاوبوونهوهی تهریقه تی قادری به رهو روز ژهه هلات، و: محه مه حه سالاح توفیق، گوفاری کوردولوجی، (ژماره ۲ی سالای ۲۰۰۹)، ل ل ۲۳۲-۲۳۳.
- (٤٠) بوترس ئەبوو مەننە، رێبازى سۆفىگەرى نەقشبەندى-خالىدى (مەولانا خالىدو تەرىقـەتى خالىدى)، و: محەمەد حەمە ساڵح توفىق، گۆڤارى (كوردۆلۆجى)، (ژمارە ٢ى ساڵى ٢٠٠٩)، ل ٢٣٠.
 - (٤١) مارتين قان برونهسن، سهرچاوهي پيشوو، ل ل١٦٤-١٦٥.
 - (٤٢) محه مه د صالح ئيبراهيمي محه مه دي (شه پۆل)، سه رچاوهي پيشوو، ل١٥١٠.

- (٤٣) سوههیله محهمهدی، زانیارییهك لهسهر تهریقهتی نهقشبهندی و كاریگهری مهولانا خالید لهسهر شهریعهت و كاروباری سیاسی و كۆمهلایهتی كۆمهلاگا، له چوارچیوهی كتیبی مهولانا خالید موسافیره بی نیشتمانه كه, ل۳۱۱۸.
 - (٤٤) بروانه: ئيبراهيم ئه حمه د شوان، سهرچاوه ي پيشوو، ل ۸۳.
- (٤٥) سمکۆ بەھرۆز (ئەژى)، مێژووى ھونەرى تەلارسازى ناوچەى كەركوك، (سـلێمانى ٢٠٠٨ز)، ل١٩٥٥.
- (٤٦) مامۆستا مەلا عەبدولكەرىمى مودەرىس، بنەماللەى زانىاران، ناوەنىدى بالاۆكردنىەوەى سنە(تهران ١٣٨٩)، لـ ٤٤١.
- (٤٧) نوری تالهبانی، شیخانی ثیرشادی تالهبانی و چهند ناوداریکی تری شهم بنهمالهیه، (سلیمانی ۲۰۰۲)، ل ۳۱.
 - (٤٨) ماموّستا مهلا عهبدولكه ريمي موده ريس، سهرچاوه ي پيشوو، ل٤٤٦.
 - (٤٩) محمد على القرداغي، هوية كركوك الثقافية و الادارية، ط٢، (اربيل ٢٠٠٧) ل ٦١-٦٣.
 - (۵۰) نوری تالهبانی، سهرچاوهی پیشوو، س۳۳.
 - (۱۵) ماموّستا مهلا عهبدولکه ریمی موده ریس، سه رچاوه ی پیشوو، ل ٤٤٤.
 - (۵۲) عباس العزاوى، عشائر العراق الكردية، (بغداد ۱۹٤۷)، ص١٢٢.
- (۵۳) خورشید پاشا، رحلة الحدود بین الدولة العثمانیة وایران، ت: مصطفی رشوان، (مصر ۲۰۰۹)، ص ص۱۹۲ ۱۹۸.
- (02) جميل بندى الروژبيانى، مدن كردية قديمة (تأريخها، جغرافيتها، رجالها، علماؤها، ادباءها)، (السليمانية ١٩٩٩)، ص١٧٣.
 - (٥٥) ماموّستا مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس، سه چاوه ی پیشوو، ل ل ۲ ک ۵ ۲ ۲ ک ٤.
- (۵٦) موکه رهم تالهبانی، شیخ رهزای تالهبانی (ژیانی، پهروه رده ی، بیروباوه ری و شیعری)، چ۲، (ههولیر ۲۰۱۰)، ۲۲۸.
- (۵۷) عباس العزاوى المحامى، موسوعة تاريخ العراق بين احتلالين العهد العثمانى الاخير، مجلد (۸۷)، الدار العربية للموسوعات، ص ٩٦.
 - (۵۸) نجات کوثر اوغلو، من حوادث کرکوك، (کرکوك ۲۰۰۱)، ص۵۷.
 - (٥٩) فاضل بيات، دراسات في تاريخ العرب في العهد العثماني، (بيروت ٢٠٠٣)، ص ٣١٨.

- (۲۰) گۆران فەتحى، بەشنىك لە مزگەوت، تەكىد، خانـدقا، زانـاو پىـاوە ئاينىيـد ناودارەكـانى، (سلنِمانى ۲۰۱۲)، ل٨٤٤.
- (۱۱) مهلا جهمیل روزبهیانی، کهرکوک ناوی-مینژووی کونی-دانیشتوانی-دهسهلاتهکانی، (کهرکوک ۲۰۰۹)، ل۱۷۰. سهبارهت بهم کویله شیعره بروانه: دیوانی شیخ رهزا تالهبانی، کوکردنهوهو و ساغکردنهوهی شیخ محهمه دی خال و ئومید ئاشنا، (کوردستان ۲۰۱۳)، ل ۲۱.
- (٦٢) شيرزاد شيخ محمد، الآثار الدينية في اربيل(المقابر، والمساجد و الجوامع والتكايا القديمة في اربيل)، ط١، (اربيل ٢٠٠٢)، ص١٤٣.
- (۱۳) مهلا عهبدولّلای زیّوهر، گهنجینهی مهردان و یاداشتی روّژانی دهربهدهری، (بغداد ۱۹۸۵)، ل
 - (٦٤) كفوظ محمد عمر العباسي، امارة بهدينان العباسية، (الموصل ١٩٦٩)، ص١٤٣٠.
 - (٦٥) محمد احمد الكزني، الشيخ نورالدين البريفكاني، (القاهرة ١٩٨٣)، ص ص٢٩-٣١.
- (٦٦) صديق الدملوجي، امارة بهدينان الكردية او امارة العمادية، ط٢، (اربيل ١٩٩٩)، ص ص٥٨ ٥٩.
 - (٦٧) محمد احمد الكزني، المصدر السابق، ص٣٥.
 - (٦٨) ملا محمد سعيد ياسين البريفكاني، فضلاء بادينان، (دهوك ١٩٩٧)، ص ٦٧.
 - (٦٩) محفوظ محمد عمر العباسي، المصدر السابق، ص ص ١٤٦-١٤٧.
- (۷۰) بۆ زانینی ناوه روزکی ئه و داخوازیانه و هه لویدستی عوسمانییه کان لهباره یه وه بروانه: پی رهش، بارزان و حرکه الوعی القومی الکردی ۱۸۲۹-۱۸۲۹، (ب.ش. ۱۹۸۰)، ص ۹۸-۱۰۰. ههروه ها: کامران عبدالصمد أحمد ألدوسکی، المصدر السابق، ص ص۱۵۳-۱۶۳. ههروه ها بروانه: جمعفه رعه لی ره سول، سهرچاوه یییشوو، ل ل ۱۵۰-۱۵۰.
- (۷۱) عماد عبدالسلام رؤوف، مراكز ثقافية مغمورة في كردستان، ط۲، (اربيل ۲۰۰۸)، ص ص ٤١-٤١.
 - (٧٢) عماد عبدالسلام رؤوف، دراسات وثائقية في تأريخ الكرد الحديث و حضارتهم، ص٤٠.
 - (۷۳) گۆران فەتحى، سەرچاوەي پينشوو، ل ١٥٥.
- (۷٤) عبدالرقیب یوسف، حدود کردستان الجنوبیة تاریخیا و جغرافیا، ط۲، (سلیمانی ۲۰۰۵)، ص ص ۹۳۹-۱۳۹.

- (۷۵) بروانه: گهنجینهی مهردان و یاداشتی روزانی دهربهدهری، ۱۳۹۱.
- * گل عهشیره تیکی دیرینی کوردن، ناویکیشه بو ناوچههه که تیایدا جیگیربوون و نزیکه ی (۱۸) گوند لهخوده گریّت، گهوره ترینیان (گل، کانی قادر، ئاوباریك، کورومور)، به دووری (٤٠)کم ده کهویّته باکووری روزهه لاتی پاریزگای کهرکوك. بو زیاتر بروانه: ئاوریّك لهچهند لایه نیّکی میّدووی هوزی گل، ئاماده کردنی: ئهجمه د شیخ لهنگهری، (سلیّمانی ۱۹۹۹)، ل ل ۱۷-۱۷.
 - (٧٦) بروانه: جميل بندى الروّژبياني، المصدر السابق، ص٨٠.
 - (۷۷) مهلا جهمیل روزبهیانی، سهرچاوهی پیشوو، ل ل ۲۱-۲۷.
 - (۷۸) محمد على قرداغي، هوية كركوك الثقافية، ص ص ٥٨-٥٩.
- (۷۹) مهلا عهبدولکه ریمی موده رپس، یادی مهردان شیخه نه قشبه ندییه کانی هه ورامان و هه ندی له مورید و مهنسوبه دیاره کانی، چ۲، (هه ولیّر ۲۰۱۱)، ل ۳۱.
- (۸۰) حدمه کدریم هـ دورامی، مدولـ دوی شاعیری ئازارو خدمـ د، چ۱، (هـ دولیّر ۲۰۱۳)، ل ل ۱۸۸ ۱۸۸.
- (۸۱) مهلا عهبدولکهریمی موده ریس، یادی مهردان شیخه نهقشبهندییه کانی ههورامان و ههندی له مورید و مهنسوبه دیاره کانی، ۳۲۰.
- (۸۲) عبدالرقیب یوسف، الگراز المعماری والزخارف فی گویله، (به شی عهره بی گوشاری (کاروان) ژماره(۷)ی سالنی ۱۹۸۳)، ل۱۲۷.
 - (۸۳) ههمان سهرچاوه، ۱۲۶۱.
 - (۸٤) ئەمىر وەزىرى، سەرچاوەي يېشوو، ل٣٢٣.
 - (۸۵) بۆ زیاتر بروانه: مهلا عهبدولکه ریمی موده ریس، بنه مالهی زانیاران، ل ۳۰۹.
 - (٨٦) عبدالرقيب يوسف، الطراز المعماري والزخارف في طويلة، ل١٢٨.
 - (۸۷) مەلا عەبدوللاي زيوەر، سەرچاوەي پيشوو، ل١٠٣.
- (۸۸) بروانه: کاوهی بهیات، خورههالاتی کوردستان له بهلگهنامهکانی وهزراه تی ناوخوی ئیراندا(تایبه ته به که که مین جهنگی جیهانی ئورگانی بهلگهنامه نیشتمانییه کانی ئیران)، و. مسته فا غه فور، (هه ولیر ۲۰۱۳)، ل ل ۷۱، ۱۰۷، ۱۰۷.
 - (۸۹) بروانه: کرد و ترك و عرب، المصدر السابق، ص١٤٣٠
 - (٩٠) عماد عبدالسلام رؤوف، مراكز يقافيه مغموره في كردستان، ص ص١١٠-١١١.

- (۹۱) بۆ زانیاری زیاتر سـهبارهت بـهم دانـراوه بروانـه: محهمهدعـهلی قـهرهداغی، بوژاندنـهوهی میژووی زانایانی کورد له ریّگهی دهستخهتهکانیانهوه، (ب۵)، (۲۲۳ک-۳۰۳ز)، ل ل ۱۸۷-۲۰۶.
 - (۹۲) ئەمىر وەزىرى، سەرچاوەي پىشوو، ل ۳۲۳.
- (۹۳) عبدالرزاق عبدالرحمن محمد، سهربوردیّکی ههورامان و سهردانیّکی تهویّله، (تاران ۲۰۰۵)، ل۵۷۵.
- (۹٤) مهلا عهبدولکهریمی میوده رپیس، یادی میهردان شیخه نه قیسبه ندییه کانی هیهورامان و ههندی که مورید و مهنیسوبه دیاره کانی، ۱۳۰۱. جینی ناماژه یه میهلا عهبدولکه ربیم میوده رپیس لهدانراویّکی تریدا، سالی (۱۳۰۱ک) بی کردنه وهی خانه قای قزلره بات و سالی (۱۳۰۳ک).ی بیق کردنه وهی خانه قای خانه قای خانه قین داناوه. به لام له یادی مهرداندا جیه خت کیه وه ده کاته وه، که یه که م جار خانه قای له خانه قین دا له سالی (۱۳۰۱ک) کردووه ته وه. بروانه: له بنه مالهی زانیاران، ل ۲۱۱.
 - (٩٥) جميل بندى الرؤژبياني، المصدر السابق، ص٢٦٤.
- (۹٦) مهلا عهبدولکهریمی موده رپس، یادی مهردان شیخه نه شبهندییه کانی ههورامان و ههندی له مورید و مهنسویه دیاره کانی، ل۱۳۰.
 - (۹۷) ئەمىر وەزىرى، سەرچاوەي پېشوو، ل.٣٠٠.
 - (٩٨) فاضل بيات، المصدر السابق، ص ٣١٨.
 - (٩٩) عماد عبدالسلام رؤوف، مراكز پقافيه مغموره في كردستان، ص ص٤٦-٤٧.
 - (۱۰۰)ئەمىن شىخ عەلاو الدىن نەقشبەندى، تەسەوف چى يە، چ۲، (سلىمانى ۲۰۰۲) ل ۵۳۸.
 - (۱۰۱)عبدالرزاق عبدالرحمن محمد، سهرچاوهي پيشوو، ل ل ۵۷۵-۵۷٦.
- (۱۰۲) بۆ زیاتر، ههروهها بۆ بینینی هۆنراوهکانی بهههردوو زاراوه بروانه: مهلا عهبدولکهریمی مودهریس، یادی مهردان شیخه نهقشبهندییهکانی ههورامان و ههندی له مورید و مهنسوبه دیارهکانی، ۱۳۲۷–۱۷۷۰.
 - (۱۰۳) عماد عبدالسلام رؤوف، مراكز ثقافية مغمورة في كردستان، ص٤٧.
- (۱۰٤) بروانه: محمد نجم الدین النقشبندی، شیخ نهجمهدین نهقشبهندی ریّبهری تهریقهتی نهقشبهندی له بیاره و روّلی له بهرگری کردن له کوردستان دا، گوّقاری (کاروان)، (ژماره (۱٤٥)ی سالی ۲۰۰۰)، ل ل ۱۹۹-۲۱.

چى دەسەلاتدارانى عوسانى و چى ئەلمانەكانىش، كە لە جەنگى جېھانى بەكەمدا در بە ولاتانى هاویه پان له پهرهیه کدابوون، ههولایانداوه پهشتوهی جوراوجور کار لهسهر ههستی ئاینی گهلانی ناوچه که بکهن (به گهلی به کوردیشه وه) و بز بهرژه وهندی خزیان رایانبکیسنه ناو جهنگه وه. سولتانی عوسمانی بۆ ئەم مەبەستە بانگی جیهادی راگەیاند، شیخی ئیسلامی عوسمانیش چەندین فەتواى دەركرد. ئەلامانەكانىش رىكخراوى (ئىتحادى ئىسلام)يانىيكھىنناو ھەولايانىدا سىدرانى عەشىرەتەكان و هيزه كانيان راكيشن بو خويان. لهم رووهوه ههوالكره ئەللمانه كان به سهروكايه تى كايتنن شۆلتس،توانیان بهدریّژای سالّی (۱۹۱٦ز) سهرکهوتنی باش بهدهست بیّنن و ریّ بگرن لـهوهی سـویای ئینگلیزی و روسی له عیراق بگهنه یهك. پهكینك لهو عهشیرهتانهی به قورسی بوونه پالیشتی ئـهالمان و تواناكانيان خسته خزمه تيانهوه، سهراني عهشيره تي سهنجاوي بوو. گيرانهوه كاني عهلي ئه كبهر خاني سهنجاوي ئهم مهسهله دهسهلينن، نيوبراو له ياداشته كانيدا باس لهوهده كات، كه ههولايداوه لهميانهي پهیوهندی راستهوخوّو نامهی پر سوّزهوه سهرانی عهشیرهتهکان و شیّخهکانی ناوچهی ههورامان بوّ راوهستان له بهرامبهر (دوژمنانی ئیسلام) رینمایی بکات، لهوانه ناردنی نامه بو ههر یه له شیخ حوسامهدین و شیخ نهجمدین، بهگویرهی سهنجاوی پهکهمیان ئامادهیی هاوکاری خوی پیـشانداوه، بـهو مهرجهی دهولاهتی عوسمانی ههزار سهرباز بنیریته سنووری ههورامان و شارهزوور. بهلام دووهمیان(واته شيخ نهجمه دين ئه گهرچي دوستانه ولامي داوه تهوه، به لام له ناخهوه چي خوّي و چي شيخ كاميلي براي بههزی بهشداریکردنیان له کوشتنی (کایتن شو لتس)، به ته واوی له ئینگلیزه کان نزیکبوونه ته وه، تهنانهت كورهكهي له خانهقين موچهي ئينگليزهكاني وهرگرتووه. بــ زياتر بروانــه: ايــل سـنجابي و مجاهدت ملی ایران، خاگرات علی اکبر خان سردار مقتدر سنجابی، تحریر و تحشیه: دکتر کریم سنجابی، (تهران ۱۳۸۰)، ص ۵۳۲.

- (۱۰۵) محمد على قرداغى، بوژاندنهوهى زانايانى كورد....، (ب٥)، ل١٩٥٥.
 - (۱۰٦) یادی مهردان، ۲۰، ل۳۲.
 - (۱۰۷) ههمان سهرچاوه.. ل۳۲.
- (۱۰۸) سهید تاهیری هاشمی، مهولانا خالیدو تهریقهتی نهقشبهندی، و. دلیر میرزا، (سلیمانی ۲۰۰۶)، ل٤٤.
- (۱۰۹) بروانه: نامهی سهدو چل و ههشتهم له: مهکتووبات وهرگیردراوی نامه فارسییه کانی مهولانا خالید، و: سهباح بهرزنجی، (ههولیّر ۲۰۰۹)، ۱۹۲۷.

- (۱۱۰) یادی مهردان، ب۱، ل ل۱۳–۱۸.
- (۱۱۱) بروانه: دیوانی سالم، چ۱، چاپخانهی أیتام، (بغداد ۱۹۳۳)، ۱۲۸.
 - (۱۱۲) محهمه د حهمه باقی، سهرچاوهی پیشوو، ل ل۰۵-۵۱.
- (۱۱۳) بر بینینی ناوه روز کی ته واوی نامه که ی بروانه: مه لا عه بدولکه ریمی موده ریس، یادی مه ردان شیخه نه قشبه ندییه کانی هه ورامان و هه ندی له مورید و مه نسویه دیاره کانی، ل ل ۲۱۹ ۲۱۹.
 - (١١٤) فاضل بيات، المصدر السابق، ص٣١٥.
 - (۱۱۵) محهمه د ئهمین زه کی به گ، تاریخی سلیمانی وه ولاتی، (سلیمانی ۲۰۰۹)، ل۱۵۰.
 - (۱۱٦) مارف ناسراو، میژووی کتیبخانه کانی سلیمانی، (سلیمانی ۲۰۰۰)، ۱۳۸۸.
- (۱۱۷) بروانه: ماموّستا جهعفهر، شاری سلیّمانی ململانیّسی گروپه کوّمهلاّیه تییه کان ۱۸۲۰ ۱۹۲۰، (سلیّمانی ۲۰۰۹، (سلیّمانی ۱۸۲۰، به گویّره ی جهمال بابان خانه قای مهولانا دوو جار نوّژه نکراوه ته وه، دووه م جاریان به ههول و کوّششی مهلا محمه دی خال پاره ی بو کوّکراوه ته وه خانه قاکه به رین و فراوان کراوه ته وه. بروانه: سلیّمانی شاره گهشاوه که م، ب٤، چ۲، (ههولیّر ۲۰۱۳)، ۱۱۸۸.
 - (١١٨) كاميران عبدالصمد الدوسكي، المصدر السابق، ص٣١٠.
- (۱۱۹) بشیر سعید عبدالرحمن، بهدینان و عشائرها (دراسة تاریخیة)، (دهوك ۲۰۰۱)، ص
- (۱۲۰) عروبة جميل محمود عثمان، التكايا في الموصل في اواخر العهد العثماني و حتى سنة ١٩٠٨، (مجلة دراسات موصلية، (العدد العشرون لسنة ٢٠٠٨)، ص ٣٩.
 - (١٢١) بشير سعيد عبددالرحمن، المصدر السابق، ص٤٨٦.
 - (۱۲۲) محمد زكى البرواري، الكورد و الدولة العثمانية، (دمشق ۲۰۰۹)، ص۲۲۸.
 - (١٢٣) عباس العزاوي، العمادية في مختلف العصور، (كوردستان ١٩٩٨)، ص ص٩٧-٩٨.
 - (١٢٤) فاضل بيات، المصدر السابق، ص٣١٥.
 - (١٢٥) عبدالسلام رووف، مراكز پقافيه مغموره في كردستان، ص٣٥.
 - (١٢٦) بروانه: اماره بهدينان الكرديه او اماره العماديه، المصدر السابق، ص ص ٥٨-٥٥.
- (۱۲۷) عثمان على، الحركة الكردية المعاصرة (۱۸۳۳-۱۹٤٦) دراسة تاريخية وثائقية، (اربيل ۲۰۰۳)، ص۲۰۰، م. ۳۱۰

- (١٢٨) صديق الدملوجي، المصدر السابق، ص٥٩.
- (۱۲۹) فريد أسسرد، اصول العقائد البارزانية، ط١، (السليمانية ٢٠٠٨)، ص ص٢٩٣-٢٩٤.
 - (۱۳۰) يي ره ش، المصدر السابق، ص ص ٣٣-٣٢.
- (۱۳۱) مسعود البارزاني، البارزاني و الحركه التحرريه الكرديـه-انتفاچـه بـارزان الاولى ۱۹۳۱- ۱۹۳۱، (كردستان ۱۹۸۲)، ص۱۷.
 - (۱۳۲) جعفر عهلی رهسول، سهرچاوهی پیشوو، ل ل ۱٤۷-۱٤۸.
- (۱۳۳) نههیّشتنی مولکایهتی، دابهشکردنی زهوی بهسهر جوتیاراندا، پهتکردنهوهی مارهیی و بهزور بهشودانی کیچ و پیّکخستنی پهیوهندییه کوّمهلایّهتییهکان لهسهر بنیچینهی یهکسانی و دادپهوهری...هتد له گرنگترین چاکسازییهکانی بوو، ههرچی چالاکییه سیاسیی و کولتورییهکانیّتی، ئهو کاته دهستیپیّکرد، که ئاماده ی کوّبوونهوهی دهستهیهك له شیّخان و سهروّك عهشیرهتهکانی ناوچهکه بوو له گوندی بریفکان. شیّخ عهبدولسهلام له پشتی دارشتنی ئهو بروسکه میّژووییهوه بوو، که لهم کوّبوونهوه دا پهوانه یابیعالی له ئهستهمبول کرا، تیایدا ژمارهیهك داخوازی نهتهوهیی و ئاینی لهخوّگرتبوو، لهوانه: خویّندنی له قهزاکانی (دهوك، ئاکری، ئامیّدی، زاخو، زیّبار) بهکوردی بیّت و بهریّوبهرو فهرمانبهرهکانی له خهلّکی کورد بن و قازی و موفتیهکانی سهر به مهزههبی شافعی ببیّت، بهریّوبهرو فهرمانبهرهکانی له خهلّکی کورد بن و قازی و موفتیهکانی سهر به مهزههبی شافعی ببیّت، وهرگرتنی باجی ناوچهکهش بهپیّی شهریعهت بیّت. بو زانیاری زیاتر بروانه: عپمان علی، المصدر
- (۱۳۲) بۆ زانیاری ورد سهبارهت بهپهیوهندییه کانی نیوان شیخ و عوسمانییه کان له ماوه ی نیدوان سالانی (۱۹۲۸-۱۶۸)، بروانه: پی رهش، سهرچاوه ی پیشوو، ل ل ۱۰۱-۱۶۸. بۆ زانیاری زانیاری وردیش سهباره ت به له سیداه دانی بروانه: صدیق الدملوجی، المصدر السابق، ص ص۹۲-۹۲.
- (۱۳۵) بروانه: مامخان شیروانی، بارزان و رهچه له کی بارزانیان،(ستوکهوللم ۱۹۹۵)، ل ل ۳۸-۳۹ و ۲۷.
- * ئەم خانەقا لە سەرچاوەكاندا ھەر بە خانەقا ناوى ھاتووەو قوتابخانەكەشى بە قوتابخانەى خانىەقا ناوى ھاتووە، وەك ئاماۋەى بۆ كراوە گەرەكەكەيش ناوەكـەى لـەم خانـەقاوە وەرگرتـووەو بـە گـەرەكى خانەقا ناسراوە، بەلام لەبەر ئەوەى شـيخ ھيدايـەتوللا يەكـەمين شـيخەكان بـووە، كـە دايمەزرانـدووەو دەستبەكاربووە تيايدا، بۆيە بەناوى شيخى نيوبراوەوە ناوم ھيناوە.

(۱۳۹) زبیر بلال اسماعیل، علما و ومدارس فی اربیل، گ۱، (بغداد ۱۹۸۶)، ص ص۱۳۰ ۸۲. به گویّره ی زوبیر بلال اسماعیل، ئهم خانه قایه له سالّی (۱۹۵۲ز) نوّژه نکراوه ته وه و خانووی نویّی بوّ زیاد کراوه، بو سالّی (۱۹۹۱ز)یش به یه کجاری روخیّنراوه و له سهر شیّوازو نه خشه ی نوی درووستکراوه ته وه مناره یه کیشی بو کراوه. بروانه هه مان سهر چاوه: ل ۸۸.

(۱۳۷) عباس العزاوى، أربل في مختلف العصور اللواء والمدينة، (بغداد ۲۰۰۱)، ص ص١٠٥-. ١٠٦.

(۱۳۸) زبير بلال اسماعيل، المصدر السابق، ص ص ٦٩-٧٠.

(١٣٩) فاضل بيات، المصدر السابق، ص٣٢٠.

ملخص البحث التكايا و الخوانق في جنوب كوردستان في أوآخر العهد العثماني

مع انتشار الطريقة القادرية و النقشبندية في جنوب كوردستان، بدأت التكايا والخوانق، كمؤسسات دينية و زوايا للدراويش و الصوفية و مكانا لممارسة الشعائر الصوفية، تتأسس رويدا رويدا في الكثير من المراكز و الأماكن في المنطقة. بالرغم من الدور الديني لهذه المؤسسات، كمكان لاقامة حلقات الذكر و الارشاد و الوعظ و تأدية الطقوس الدينية الاخرى، وكذلك دورها الثقافي و الأجتماعي، التي تجسدت في التطبيق و الحفاظ على التقاليد الأجتماعية. كذلك اصبحت ضرورة سياسية عن طريق الترابط الحيوى القائم بين السياسة و التصوف في العهد العثماني، من خلال كسب و تأمين الولاء الشعبي للسلاطين و تثبيت ركائز الدولة.

ان هذا البحث محاولة لتسليط الضوء على ظهور و تطور اهم التكايا و الخوانق في جنوب كوردستان في أوآخر العهد العثماني و ابراز دورها الديني و الأجتماعي و التعليمي التي مارستها في تلك المرحلة.

Abstract Takyas and Khanaqahs in the south of Kurdistan at the end of Ottomans Era

With Spreading the belief of Qadri and Naqshbandi in the south of Kurdistan, Takyas and Khanaqahs were established continuously with some other centers and place in the region as a religious site and worship places for Derwesh and Sufies to their spiritoud and religious ceremonies. Despite the role of this religious process as a place for implementing their religious rites, they guide, invoke and learn as well as this method have cultural, social role, in which they attempt to perform and protect social custom. These sites, also, became polical needs because they are organic relations Ottoman Era. These beliefs are used to draw normal peoples attention to sultans. Thes, this stady is an attept to discase the appearance and development of the most important Takyas and Khanaqahs in south Kurdistan, at the end of the Ottomans Era.It also, outlines to the various roles of the most significant shekhs in this period.